

ELEKTRO MARIBOR

Interni informacijski list
podjetja Elektro Maribor,
podjetja za distribucijo
električne energije, d.d.

2/10

infotok

Merilni servis

➤ Sprejem in zunanje čiščenje:

- števeci el. energije,
- merilni transformatorji,
- stikalne ure.

PHILIPS

Energija zameri

15. mednarodni sejem Energetika

Sodelavke in sodelavci so
motor našega razvoja

Poslovanje družbe
Elektro Maribor d.d.
v letu 2009

Avtentični vodja –
vodenje v današnjem
poslovnem svetu

Vsebina

- 3 Energije polna pomlad
- 4 Sodelavke in sodelavci so motor našega razvoja
- 5 15. mednarodni sejem Energetika
- 6 Novinarska konferenca
- 7 Poslovanje družbe Elektro Maribor, d. d. v letu 2009
- 8 Elektro Maribor gostil srečanje časopisnega sveta Našega stika
- 9 Poročilo o organizaciji klime in zadovoljstvu zaposlenih v letu 2009
- 11 Usposabljanje delavcev
- 13 Etika v oglaševanju
- 14 15. Slovenska marketinška konferenca
- 15 Avtentični vodja – vodenje v današnjem poslovnem svetu
- 16 Razširitev obsega akreditacije in imenovanja v Merilnem laboratoriju
- 17 Opremljanje izdelkov z znakom CE v SE Elektro Gradnje in remont Maribor
- 18 Podiranje 20 kV DV RTP Sladki vrh ENP – Šentilj
- 18 Otvoritev glavnega skladišča
- 19 Pod sijem sončnih žarkov
- 20 Intervju z gospodom Rudijem Jaklom, upokojemcem Remonta
- 22 Ribolov v Portorožu
- 23 Kolesarska dirka okoli Slovenije DOS EXTREME 2010
- 25 Za uspešno sodelovanje – zahvala
- 26 16. letne igre elektrodistribucijskih podjetij Slovenije letos v Novi Gorici
- 26 Nagrajeni prispevki za Infotok
- 26 Razgovori z upravo
- 27 Rojstni dnevi

Jubilejne nagrade

Maj in junij

Delovna doba	Ime in priimek	OE / SE	Mesec izpolnitve
35	Ernecel Ivan	SE Maribor	maj
35	Fras Bogomir	Ptuj	maj
30	Krajnc Marina	SE Maribor	maj
30	Mojzer Ivan	Maribor z okolico	junij
30	Horvat Dragica	Uprava	junij
30	Sagadin Franc	SE Maribor	junij
20	Kamenšek Andrej	Slovenska Bistrica	maj
10	Šef Berigita	Maribor z okolico	maj
10	Kok Borut	Maribor z okolico	maj
10	Recek Marija	Uprava	maj
10	Triglavčnik Andrej	Slovenska Bistrica	maj

Čestitamo!

Na naslovnici

15. mednarodni sejem Energetika

➤ Fotografija:
Arhiv EM

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Infotoka je **31.8.2010**

Pošljete jih lahko na infotok@elektro-maribor.si ali oddate v svojih tajništvi.

Energije polna pomlad

Krepko smo že zakorakali v pomlad, čeprav nam je mesec maj prinesel bolj aprilsko vreme. Nekateri že komaj čakamo višje temperature in sončne žarke, ki nas bodo napolnili s svežo energijo ter nas kar klicali ven v naravo.

V tem času pa je potekalo tudi obilo zanimivih dejavnosti v Elektru Maribor, energijo je bilo opaziti na vsakem koraku. Nekateri dogodki nam je uspelo ujeti in dokumentirati – o njih boste lahko brali v tej številki. Verjamem pa, da smo kaj zanimivega in vrednega objave tudi izpustili. Zato velja poziv vsem: sporočite, kaj se dogaja, napišite, fotografirajte! Zelo veseli

smo spontanov prispevkov, ki za vsako številko priromajo v uredništvo.

In o čem boste lahko brali tokrat? Pripravili smo pogovor s predsednikom uprave in nekaj utrinkov z novinarske konference, govorimo o poslovanju v preteklem letu in o organizacijski klimi. Prebrali boste lahko tudi, da štoklje ne gnezdi samo v Prekmurju, kako so ribarili v Portorožu, da smo gostili predstavnike časopisnega sveta Našega stika in o usposabljanju iz varnosti in zdravja pri delu. Predstavili smo se na sejmu Energetika v Celju, napovedujemo letne igre elektro-distribucijskih podjetij, prebrali boste lahko intervju z upokojencem, kaj pravijo sindi-

kalisti, kakšen je avtentični vodja, kaj je etika v oglaševanju in še kaj.

Pestro številko ste nam pomagali ustvariti mnogi sodelavci in Vam velja prav posebna zahvala. Naslednjo številko bomo pripravljali avgusta in želeli bi, da se tudi takrat odzovete z zanimivimi vsebinami – poletje nam bo prav gotovo dalo obilico sveže energije, nekaj več počitka in časa za odlične ideje. Delite jih z bralci Infotoka.

Karin Zagomilšek,
urednica Infotoka

Sodelavke in sodelavci so motor našega razvoja

Pogovor s predsednikom uprave

Kdo je mag. Andrej Kosmačin?

Po izobrazbi sem diplomiran inženir elektrotehnike Fakultete za elektrotehniko in informatiko Univerze v Mariboru, pridobil pa sem tudi naziv magister finančnega menedžmenta na Ekonomsko-poslovni fakulteti Univerze v Mariboru.

V Elektru Maribor sem se zaposlil leta 1995. Nazadnje sem bil direktor sektorja distribucije. Pred tem sem delal kot vodja službe za kakovost in direktor sektorja storitev. Prav zaradi dela na različnih delovnih mestih v podjetju utrip podjetja poznam, kar nam bo skupaj s sodelavci omogočilo izpeljati strategijo in cilje podjetja v prihodnosti.

mag. Andrej Kosmačin

Kakšni so vaši kratkoročni in dolgoročni načrti za podjetje? Katere bodo vaše prve poteze, katera so področja, ki jih je treba urediti?

Ambicije so, da začnemo v podjetju z razvojnimi, inovativnimi projekti, da notranji potencial podjetja uporabimo, da bomo izpolnili našo poslovno strategijo. Prav tako je pomembno, da se sodelavke in sodelavci zavedajo naših strateških ciljev in da jih tako bolj vključimo v vse procese v podjetju. Moj namen je obiskati vseh sedem območnih enot, jim predstaviti strategijo in cilje ter poslušati njihove predloge. Sodelavke in sodelavci so motor našega razvoja, so pomemben člen našega podjetja in generator novih idej – takega načina razmišljanja do zdaj ni bilo.

Kako ste zadovoljni s poslovanjem podjetja v letu 2009?

Poslovanje v preteklem letu kljub krizi ocenjujemo kot uspešno.

S poslovnim rezultatom v letu 2009 smo zadovoljni; kljub gospodarski krizi v svetu in tudi v Sloveniji smo v preteklem letu uspešno poslovali. Dosegli smo načrtovani dobiček in s tem tudi povečali premoženje podjetja. Zunanji dejavniki, ki so vplivali na naše poslovanje v letu 2009, so: zmanjšanje količinskega povpraševanja po električni energiji, manjše količine distribuirane električne energije, nižji obseg investicijskih vlaganj in nižji prihodki od investicij v lastni režiji, povečano število neplačnikov električne energije in znižanje gospodarske aktivnosti na področju gradbeništva in s tem posledično nižji prihodki od prodaje gradbeno montažnih storitev.

Vaše sporočilo sodelavkam in sodelavcem?

Skupaj z vami si želim izvajati zastavljene cilje v prihodnjem obdobju. Želim pa si tudi dobro in produktivno sodelovanje, saj bomo le s skupnim delom in zna-

njem ter pozitivno energijo in medsebojnim zaupanjem naše podjetje popeljali v moderno in razvojno ter inovativno distribucijsko podjetje v Sloveniji in širše.

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

» Besedilo: **Lara Radonjič** » Fotografija: **Arhiv Elektra Maribor**

15. mednarodni sejem Energetika

Sejmi so pomembno reklamno, prodajno, izobraževalno in ustvarjalno stičišče strokovnjakov, ponudnikov, povpraševalcev, kupcev najrazličnejših delovnih, strokovnih področij, ki jih povezujejo določeni skupni interesi.

Interesi, ki izstopajo so:

- predstavitev, promocija določene dejavnosti;
- izpopolnjevanje in izmenjava znanj in informacij;
- izmenjava izkušenj z določenega delovnega področja;
- utrjevanje odnosov z odjemalci, poslovnimi partnerji itd.

Tudi 15. mednarodni sejem Energetika v Celju sledi zgoraj navedenim kriterijem. Ob pripravi naj smo se sodelavci zavedali pomembnosti nastopa našega podjetja na sejmu in usmerili pozornost na tri področja:

- predstavitev ponudbe;
- navezovanje in utrjevanje odnosov in povezav z odjemalci, poslovnimi partnerji, naključnimi obiskovalci;
- ugled podjetja, njegova celostna podoba, ki zajema poslovno sposobnost ter odnose z javnostjo in družbo kot celoto. Zavedamo se namreč, da prav odlična podjetja uresničujejo svojo zavezanost odjemalcem in zato dajejo prednost akciji, in prav mednarodni sejem v Celju je za nas pomenil izziv in akcijo.

Mednarodni sejem Energetika nosi podnaslov "energetika, varčna izraba energije in energetski viri", ponuja najbogatjšo izbiro izdelkov in storitev s področja obnovljivih virov energije ter energetske varčne izbire energije.

Sejemski prostor Elektra Maribor

Strokovno težo daje sejmu mednarodna udeležba, ki je izrazito usmerjena v napredno, sodobno energetiko, to je v obnovljive vire energije.

Zavedati se moramo, da je slovenski trg specifičen, ker je majhen, zato je težje zanimiv za tuje, zlasti velike odjemalce. Udeležba našega podjetja Elektro Maribor je prav zato toliko pomembnejša, saj se z udeležbo na sejmu ustvarjalno vključujemo v mednarodno energetsko področje, hkrati pa opozarjamo na lastno ustvarjalnost, znanje in vizijo. Tudi naš pogled mora biti usmerjen v prihodnost, kar pomeni, da se vključujemo v t.i. "zeleno tehnologijo", torej okolju in človeku manj škodljivo.

Na sejmu smo še posebno pozornost namenili predstavitvi naše ponudbe izgradnje sončnih elektrarn na ključ, v okviru katere smo poudarjali naslednje storitve: svetovanje in oceno lokacije, vodenje upravnega postopka, izdelavo projektne dokumentacije, izgradnjo sončne elektrarne, vključitev v NN ali SN omrežje, ter vzdrževanje in nadzor FE sistema. Prav tako smo predstavili sejmsko akcijsko ponudbo "Prijazne cene!" – ugodna ponudba za male poslovne kupce. V "svetovalni točki" sejma je imel predavanje na temo fotovoltaike tudi naš zaposleni Damjan Poredoš. Na vprašanja obiskovalcev so strokovno odgovarjali naši svetovalci. Pri-

pravili smo tudi nagradno igro "Fotovoltai-ka".

Uspeh našega sodelovanja na mednarodnem sejmu v Celju pa je prav gotovo soodvisen od osebnih stikov, torej od komunikacije. Osebnosti so gotovo nenadomestljivi in neprecenljivi; prav ti privabljajo potencialne kupce, uporabnike. Seveda pa se moramo zavedati, da ni dovolj, da se obiskovalci sprehodijo zgolj mimo naše stojnice, potreben je razgovor, ta pa zahteva pripravo in znanje. Osebnostni nastop, ki zbuja zaupanje in ki prepriča obiskovalce, mora biti podprt z ustreznimi komunikacijskimi, predvsem pa s širokim in poglobljenim poznavanjem razstavljenega materiala oziroma storitev.

Zato velja: enako pomembni sta dve kategoriji:

- priprava na sejem s ponudbo reklamnega materiala;
- osebni nastop vsakega posameznika, ki mora izžarevati motiviranost za delo, poznavanje organizacije, njeno vizijo in strategijo. Danes obvladuje trg tisti, ki ima uspešen stik s končnimi odjemalci.

Prepričani smo, da smo zaposleni Elektra Maribor na sejmu s strokovnimi in osebnostnimi referencami izpolnili vsa pričakovanja naših uporabnikov.

Novinarska konferenca

Novinarska konferenca v prostorih OE Maribor z okolico

22. aprila smo v Elektru Maribor pripravili novinarsko konferenco in nanjo povabili krog novinarjev, ki pišejo o našem področju. Odziv je bil zelo dober, temu primerno pa je bilo tudi precej objav v medijih dan po konferenci.

Predsednik uprave Elektra Maribor, magister Andrej Kosmačin, je zbranim novinarjem predstavil vizijo in poslovno strategijo podjetja do leta 2014. "V viziji smo zapisali, da bo Elektro Maribor z inovativnostjo ustvarjal trajnostni razvoj in se uvrščal med vodilne distribucijske sisteme v Republiki Sloveniji, ki v svojem okolju in širše raste s posluhom do okolja kot ugodna, uspešna in kupcem zaupanja vredna družba. Temu smo prilagodili tudi moto vizije, ki se glasi "Inovacije v energetiki", je povedal predsednik v predstavitvi.

Predsednik je predstavil tudi poslanstvo podjetja: vsem odjemalcem zagotavljati zanesljivo in kakovostno oskrbo z električno energijo po cenah, ki bodo zadovoljevale njihove potrebe. Še več pozornosti bomo namenili bodo namenili seznanjanju odjemalcev z možnostmi koriščenja obnovljivih virov energije. Želimo si tudi, da bi odjemalci podjetje poznali po zanesljivosti, trajnostnem razvoju in podpori svojim odjemalcem.

"Velik poudarek bo tudi na zaposlenih, saj se zavedamo, da so zadovoljni in motivirani zaposleni ključ do uresničevanja poslovnih ciljev družbe. Prav zato bomo dvignili izobrazbeno strukturo in raven uspešnosti ravnanja z znanjem in vse zaposlene stimulatивно nagrajevali in motivirali," je še povedal predsednik uprave.

Ob predstavitvi vizije in strategije do leta 2014 smo novinarjem predstavili tudi poslovanje v letu 2009 in načrte v tekočem letu.

↳ Besedilo: **Sandi Šprah**

Poslovanje družbe Elektro Maribor, d. d. v letu 2009

Leto 2009 je zaznamovala gospodarska kriza, ki je vplivala tudi na poslovanje v elektrogospodarstvu. Kljub vsemu je družba Elektro Maribor, d. d. v letu 2009 uspešno poslovala, saj je čisti poslovni izid družbe znašal 1.431.493 EUR, kar je za 72,9 % več od načrtovanega dobička in je predvsem posledica višje pozitivne razlike med prihodki od prodaje električne energije in stroški nakupa električne energije. V primerjavi z letom 2008 pa je izid za 2,2 % slabši, kar je posledica nižjih prihodkov od SODO, d.o.o.

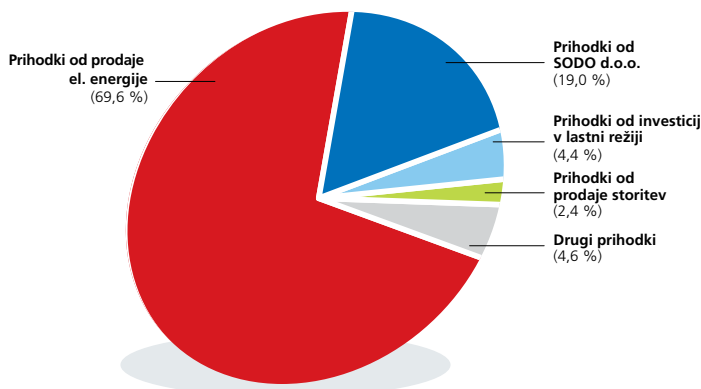
- znižanje gospodarske aktivnosti na področju gradbeništva, posledično nižji prihodki od prodaje gradbeno montažnih storitev na trgu.

Dejavnost DEES je poslovala z dobičkom v višini 772.867 EUR, kar je za 33 % manj kot leta 2008, na kar so vplivali predvsem nižji prihodki od SODO, d.o.o.

Dejavnost Nakup in prodaja električne energije je dosegla dobiček v višini 658.626 EUR, kar je za 108 % več kot leta 2008 in je predvsem posledica nižjih drugih odhodkov v letu 2009.

Prihodki družbe so znašali 202.359.760 EUR, kar je za 2,9 % več kot v predhodnem letu in je rezultat višjih prihodkov od prodaje električne energije (višja povprečna prodajna cena električne energije) in višjih drugih prihodkov iz naslova prejetih zavarovalnin za škodne primere na elektroenergetskih objektih.

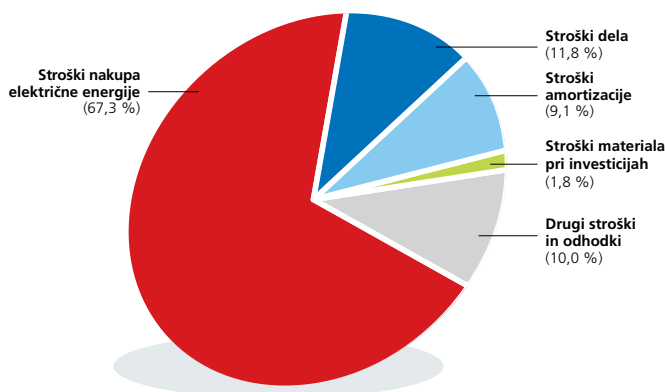
V letu 2009 smo vsem kupcem (gospodinjstvom, poslovnim in drugim bilančnim skupinam) prodali 1.900.932 MWh električne energije, to je 0,3 % več od načrtovanih količin, in 5 % manj kot v predhodnem letu.

Graf 1: Struktura prihodkov v letu 2009

Najpomembnejši dejavniki, ki so vplivali na poslovanje družbe Elektro Maribor, d. d. v letu 2009, so:

- zmanjšanje količinskega povpraševanja po električni energiji,
- manjše količine distribuirane električne energije,
- nižji obseg investicijskih vlaganj, posledično nižji prihodki od investicij v lastni režiji,
- povečano število neplačnikov električne energije,

Graf 2: Struktura stroškov in odhodkov v letu 2009

Stroški in odhodki družbe so znašali 200.928.267 EUR, kar je 2,9 % več kot v predhodnem letu in je posledica višjih stroškov za nakup električne energije (višja povprečna nakupna cena električne energije).

Realizacija investicij je v letu 2009 znašala 21.322.048 EUR in je za 32,9 % nižja kot v predhodnem letu ter za 3,8 % višja glede na načrtovane investicije. Višja realizacija investicij glede na načrtovane je posledica večjih intervencijskih vlaganj v elektroenergetske objekte, predvsem v obnovu nizkonapetostnih omrežij za odpravo škode po neurjih v januarju in avgustu ter zaradi povečanja moči pri večji investicijski dejavnosti investitorjev na našem preskrbovalnem območju, kjer moramo zagotavljati primarno javno elektroenergetsko omrežje.

Najpomembnejša investicija v podjetju je bila dokončanje izgradnje RTP Ptuj-Breg z vključitvijo v 110 kV omrežje s priključnim daljnovodom. Nadaljevali smo z izgradnjo RTP 110/20 kV Mačkovci, katerega izgradnja je bila začasno ustavljena zaradi zmanjšanja sredstev v rebalansu plana investicij in se bo nadaljevala v letu 2010. Z obnovo RTP 110/10 kV Tezno (obnova 110 in 20 kV stikališča) smo zaključili, začeli pa z zamenjavo energetskih transformatorjev v RTP Slovenska Bistrica in RTP Slovenske Konjice, ki bo zaključena v letu 2010.

Vzdrževalna dela smo izvajali na vseh napetostnih nivojih sistema v skladu z zastavljenimi cilji v rebalansu gospodarskega načrta za leto 2009, kar pomeni razpršenost vzdrževalnih del na celotnem teritoriju družbe Elektro Maribor, d. d. V procesu vzdrževanja je opazen premik iz preventivnega v kurativno vzdrževanje, kar pomeni odpravljanje okvar in pomanjkljivosti. Med letom smo izvajali tudi nenačrtovane, a nujne posege na elektroenergetskih napravah. V januarju sta močno sneženje in teža snega poškodovala več kot 6.000 km nadzemnih srednje in nizkonapetostnih vodov. Sanacija poškodovanih naprav je potekala skozi vse leto 2009, zato vsa prvotno načrtovana redno vzdrževalna dela niso bila izvedena, kar bomo nadoknadili v letu 2010.

Elektro Maribor, d. d. je v letu 2009 z izgradnjo sončnih elektrarn na ključ prispeval k varovanju okolja. Na osnovi izbora optimalnih lokacij smo te v letu 2009 postavili na poslovnih objektih (strehah) družbe Elektro Maribor, d. d. (OE M. Sobota, OE Ptuj), na objektu Srednje elektro šole na Ptuj (nadgradnja; dokončanje 2010) ter na posameznih poslovnih subjektih in pri fizičnih osebah. Največja, za tujega naročnika zgrajena elektrarna, ima moč 441,6 kWp in ima vgrajenih 1.190 modulov. Skupna moč vseh zgrajenih elektrarn je 561,8 kWp, njihova

predvidena minimalna letna proizvodnja je 589.890 kWh. S tem smo prispevali k znižanju emisij toplogrednih plinov (CO₂) za 707 ton.

V družbi Elektro Maribor, d. d. je bilo na dan 31. 12. 2009 zaposlenih 821 delavcev. Glede na stanje konec leta 2008 se je število zaposlenih zmanjšalo za 16 delavcev (posledica upokojitev). V družbi ohranjamo enako povprečno starost (42,4 let) in delovno dobo (22 let) zaposlenih. V letu 2009 se kot posledica delovnega procesa ni zgodila nobena težja delovna nezgoda z električnim tokom ali težja delovna nezgoda, saj delavci pri svojem delu upoštevajo predpisane varstvene ukrepe.

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

» Besedilo: **Karin Zagomilšek** » Fotografija: **Brane Janjič**

Elektro Maribor gostil srečanje časopisnega sveta Našega stika

Aprila smo v Elektru Maribor gostili predstavnike časopisnega sveta Našega stika, revije slovenskega elektrogospodarstva. Sestanek je potekal na SE Elektro gradnje in remont Maribor.

Člani časopisnega sveta Naš stik v družbi gostiteljev Elektra Maribor

Članom časopisnega sveta smo pokazali tudi del dejavnosti Elektra Maribor, zato smo jih po končanem sestanku peljali na ogled enote, kjer smo gostovali. Najprej smo si ogledali merilni laboratorij. Zaposleni v njem so nam ga razkazali in pojasnili njegov namen ter delovanje. Nato smo si pogledali tudi center za ločevanje

odpadkov in njegovo delovanje, na katerega smo v Elektru Maribor lahko ponosni, ker je edini tak center v elektrodistribucijskih podjetjih.

Člani časopisnega sveta so odšli v svoja podjetja s pozitivnim vtisom o Elektru Maribor.

Poročilo o organizacijski klimi in zadovoljstvu zaposlenih v letu 2009

Spremljanje organizacijske klime je praksa uspešnih podjetij. Pozornost je usmerjena predvsem na povezavo zadovoljstva z rezultati pri delu.

S tem postane ključno vprašanje, kako podjetje zaposlenim omogoča, da uveljavljajo svoje znanje in ideje ter tako dosegajo uspeh pri svojem delu. To namreč vpliva tako na zadovoljstvo pri delu kot tudi na uspešnost podjetja.

Raziskava v letu 2009 je bila v našem podjetju že četrta (od leta 2005 naprej), v njej pa smo uporabili vprašalnik SIOK (Slovenska organizacijska klima), ki je nastal pod okriljem svetovalnega podjetja AT Adria in njegovih partnerjev. Poleg merjenja organizacijske klime posameznega podjetja omogoča tudi primerjavo med podjetji v Sloveniji (do leta 2008 je vključenih cca. 300 slovenskih podjetij) in primerjavo z rezultati merjenja organizacijske klime v podjetju iz prejšnjih let

Ugotovitve: ključne prednosti in izzivi

Srednja vrednost vseh trditev znaša v Elektro Maribor 2,69 in je nižja kar za -0,42 od merjenja v letu 2008. Največji vpliv na znižanje ocene so imele kategorije odnos do kakovosti (3,28, padec -0,50), notranji odnosi (2,81, padec -0,46), poznavanje poslanstva in vizije (2,59, padec -0,53), in predvsem primerjalna vprašanja (2,65, padec -0,75). Kategorije, ki so nazadovale najmanj, so: inovativnost (3,15, padec -0,30), motivacija in zavzetost (2,98, padec -0,26), dodatni sistemi vodenja (3,14, padec -0,32) in nagrajevanje (2,13, padec -0,34).

Splošno zadovoljstvo se je tudi v letu 2009 znižalo (na 3,15, padec 0,22). Veliko slabše je bilo ocenjeno zadovoljstvo z vodstvom organizacije (2,56, padec -0,38), in zadovoljstvo z neposredno nadrejenim (3,29, padec -0,31).

Pomemben pokazatelj pri merjenju klime in zadovoljstva v organizaciji je udeležba (odzivnost) zaposlenih. V podjetju so bili v letu 2009 v meritve vključeni vsi zaposleni; odzivnost je bila relativno nizka, 35 % (293 od 831 zaposlenih). Ni pa bila udeležba v vseh OE in sektorjih enaka:

Enota	št. zaposl.	udeležba	%
75 OE Slov. Bistrica	74,00	31	41,89
76 OE Gornja Radgona	59,00	31	52,54
77 OE Murska Sobota	83,00	27	32,53
78 OE Ptuj	79,00	44	55,70
79 OE Maribor z okolico	146,00	39	26,71
81 SE Elektro gradnje Ljutomer	53,00	24	45,28
82 SE Elektro gradnje in remont MB	116,00	33	28,45
90 OE Uprava	221,00	64	28,96
Skupaj:	831,00	293	35,26

Prednosti

Še zmeraj dokaj pozitiven odnos zaposlenih na nekaterih področjih

Pozitiven odnos do kakovosti (3,28, čeprav se znižuje – zaposleni se čutimo odgovorne za kakovost našega dela (3,84), prispevamo po svoji moči k doseganju standardov kakovosti (3,88).

Inovativnost in iniciativnost ostajata na solidni ravni (3,15; zavedamo se nujnosti sprememb, 3,65, pripravljeni smo prevzeti tveganje za uveljavitev svojih pobud (3,32)).

Motivacija in zavzetost sta še naprej dobri (2,98) – smo zavzeti (3,61), pripravljeni na dodaten napor, kadar je to potrebno (3,74), postavljene so visoke zahteve glede uspešnosti (3,30).

Operativno vodenje in delovanje

Organiziranost je dokaj jasna (smo samostojni pri svojem delu (3,15), imamo dokaj jasno predstavo, kaj se od nas pričakuje pri delu (3,09)).

Neposredni vodja se drži dogovorov (3,24), dialoga je premalo (2,70).

Učenje in prenašanje znanja

Znanje z usposabljanja uspešno prenašamo v vsakodnevno prakso (3,15) – zaposleni se učimo drug od drugega (3,62).

Relativno zadovoljstvo z:

z delovnim časom (4,13), s stalnostjo zaposlitve (4,11), s sodelavci (3,70), z delovnimi pogoji (3,24), z delom (3,48).

Izzivi:**Sprememba naravnosti zaposlenih – močan padec klime za 0,42**

Opažena je negativno naravnost predvsem pri vodenju organizacije – posledica je nizka ocena celotne klime (2,69).

Druga posledica je tudi relativno nizka udeležba (35 %), v nekaterih enotah tudi manj kot 30 %.

Poznavanje strateške usmeritve in ciljev organizacije

Jasnost ciljev je nižja: naši oddelki imajo jasne standarde in cilje (2,80, padec –0,74); pri postavljanju ciljev sodelujemo poleg vodij tudi zaposleni (2,34).

Poznavanje poslanstva, vizije in usmeritve (2,65, padec –0,95); politika in cilji organizacije so jasni (2,13, padec –0,55); poznavanje glavne usmeritve iz dokumenta o strateškem razvoju (2,02).

Premalo učinkovito vodenje – pomanjkanje sistemov vodenja

Ni povratne informacije vodij; vodje se pogovarjajo o rezultatih dela (2,54, padec –0,47), vodje cenijo dobro opravljeno delo (2,38) in ga pohvalijo (1,90); zakaj smo dobili stimulacijo in zakaj ne (2,08).

Premalo je dialoga: ne sprejemajo utemeljenih pripomb na svoje delo 2,33 (padec –0,39), odločitve se sprejemajo pravočasno 2,12 (padec –0,51), vodstvo posreduje informacije na razumljiv način 2,16 (padec –0,67), sestanki so redni (2,24).

Sistemi vodenja niso prepoznani: sistem nagrajevanja, sistem stimulacij, sistem ciljnega vodenja, sistem razvoja zaposlenih.

Bistveno so se poslabšali odnosi med zaposlenimi

Manj cenimo delo svojih sodelavcev (3,01, padec –0,53), bolj tekmujemo kot sodelujemo (2,96, padec –0,47) in odnosi so v splošnem slabši (2,81, padec –0,47).

Zaupanje med zaposlenimi je dokaj nizko (2,54, padec –0,48), konflikte pa slabo rešujemo v skupno korist (2,60, padec –0,55).

Mnenje in predlogi

Poročilo o organizacijski klimi in zadovoljstvu zaposlenih v našem podjetju v letu 2009 kaže nekoliko drugačne rezultate kot v letih prej, kar je posledica dejstva, da so se prav v letu 2009 dogajale velike spremembe, med drugim tudi menjava vodstva.

Slabši rezultati za nekatere postavke nas opozarjajo, da moramo v naši delovni sredini tako vodstvo kot vsi zaposleni, torej prav vsak posameznik, prispevati k izboljšanju skupnih odnosov oziroma nasploh organizacijske klime. Vodstvo mora na ustrezen način komunicirati z zaposlenimi in jih informirati o viziji, ciljih in poslanstvu podjetja, kar se v našem delovnem okolju že izvaja preko notranjih informacijskih virov, zaposleni pa morajo s spoštljivo in strokovno komunikacijo ter medsebojnim strokovnim sodelovanjem vzpostavljati dobre odnose in s tem graditi ugodno organizacijsko klimo.

Vodenje sodelavcev in sodelavk je ena izmed bistvenih in odgovornih nalog, katere rezultati se kažejo pri delu posameznih služb, oddelkov itd. Raziskava organizacijske klime pokaže, da vodenje v našem delovnem okolju peša, premalo je ustrezne komunikacije in informiranje sodelavcev je slabo. Glede na to, da se na temo vodenja nenehno izvajajo izboljšanja in usposabljanja ter da je posledično pričakovati boljše rezultate, se bodo morali v prihodnje učinki usposabljanj za vodje meriti.

Glede na podatek, da zaposlenim niso dovolj prepoznavni sistemi nagrajevanja, stimulacij, ciljnega vodenja in razvo-

ja zaposlenih, in glede na dejstvo, da so zaposleni prav o teh področjih informirani v internih medijih, obvestilih in na različnih usposabljanjih, se postavlja vprašanje, ali so zaposleni dovolj motivirani za spremembe oziroma za sprejemanje informacij o novostih na področju poslovanja.

Vsi zaposleni se moramo zavedati, da ugodna organizacijska klima in s tem povezani dobri odnosi v delovnem okolju prinesejo tudi odlične delovne rezultate, katerih posledica je dobro poslovanje podjetja in s tem povezano zadovoljstvo zaposlenih. Torej eno brez drugega ne gre. Zato naj nas vse zaposlene spremlja misel, da rezultati obstoječe raziskave vse spodbujajo k zavzemanju za boljše rezultate ob zavedanju, da je proces izboljšanja organizacijske klime proces, ki se ne zgodi v letu dni, lahko pa je dokaj hiter, če se ga zavedajo vsi udeleženi.

Naj bo izboljšava organizacijske klime v našem delovnem okolju hkrati tudi izziv.

ELEKTRO MARIBOR**Energija zame!**

» Besedilo: **Ladislav Krošel** » Fotografija: **Timotej Čelofiga**

Usposabljanje delavcev,

teoretični in praktični preskus znanja iz varnosti in zdravja pri delu

Usposabljanje je načrtovan sistem učenja, katerega namen je posredovanje informacij, izboljšanje delovnega učinka posameznika in posledično v smislu celotne organizacije, torej da bi se v kar največji možni meri uresničil (razvil, izkoristil) osebni potencial in posledično delovni učinek zaposlenega.

V okolju nenehnih sprememb, velike konkurence, sprememb delovne sile in poslovnih ciklov je usposabljanje delavcev daleč najmočnejša metoda, ki organizacijam in podjetjem omogoča fleksibilnost in prilagodljivost. Med pomembnejša usposabljanja spada tudi usposabljanje delavcev na področju varnosti in zdravja pri delu, ki ga v našem podjetju izvajamo na zelo kakovosten in strokoven način.

V začetku letošnjega leta je Služba za varnost in zdravje pri delu ter požarno varnost (v nadaljevanju SVZD in PV) izvedla usposabljanje s končnim preizkusom znanja vseh zaposlenih. Teme usposabljanja so bile iz varnosti in zdravja pri delu, prve pomoči, požarne varnosti in varovanja okolja.

Usposabljanje delavcev za varno in zdravo opravljanje dela je dolžnost delodajalca, ki je določena v temeljnem predpisu, in sicer v 24. členu Zakona o varnosti in zdravju pri delu. Isti predpis določa, da se morajo delavci usposabljanja udeležiti, preizkus praktične in teoretične usposobljenosti za varno delo pa uspešno opraviti. Seveda je usposabljanje delavcev iz varnosti in zdravja pri delu opredeljeno tudi v internih predpisih našega podjetja,

prim. Bojan Lovše, dr. med.

Praktično usposabljanje z Zvonkom Božičnikom

npr. v Izjavi o varnosti, posebej pa v Programu teoretičnega in praktičnega usposabljanja delavcev za varno delo.

Usposabljanja po programu in praktični ter teoretični preizkusi znanja iz varnosti in zdravja pri delu potekajo vsaki dve

leti periodično. Usposabljanja za varno in zdravo delo v splošnem delimo na dva dela.

Prvi del predstavlja Zapisnik o praktičnem usposabljanju, s katerim se preveri praktično znanje delavcev na delovnem mestu

Uspešno usposabljanje zaposlenih

med rednim opravljanjem dela. Nadrejeni delavec je dolžan pripraviti zapisnik in ga skupaj z delavcem podpisati. Zapisnik v obliki obrazca pripravi SVZD in PV. Na hrbtno stran zapisnika se zapišejo vmesna vprašanja, s katerimi je nadrejeni preizkušal svojega sodelavca. V zapisniku o praktičnem preizkusu je treba na vidnem mestu označiti, ali je preizkus zaključen uspešno ali neuspešno.

Drugi del je teoretično usposabljanje in preverjanje znanja. Teoretično usposabljanje izvede SVZD in PV, najpogosteje v predavalnicah, k izvedbi usposabljanja pa povabi tudi zunanje strokovne delavce (pooblaščenega zdravnika, strokovno osebo za gašenje ipd.). Usposabljanja se časovno in krajevno porazdelijo. Vsakemu usposabljanju sledita teoretični preizkus znanja in izdaja delovne izkaznice s pooblastilom. Praviloma se delovna izkaznica izdaja delavcem, ki se po oceni tveganja srečujejo z večjo nevarnostjo pri delu. Administrativnemu osebju se delovne izkaznice praviloma ne dodeljujejo, razen vodstvenim in vodilnim delavcem. Preden se pristopi k teoretičnemu preizkusu, je potrebno opraviti praktično usposabljanje (zapisnik o praktičnem usposabljanju, tip pooblastila in uspešnost). Le na osnovi zapisnika o praktičnem preizkusu lahko

v SVZD in PV pravilno pripravimo testno polo.

Če delavec preizkusa znanja iz varnosti in zdravja pri delu ne opravi uspešno, ga lahko dvakrat ponavlja, in sicer v rokih, ki ne smejo biti krajši od 14 dni. V tem času delavec nima pooblastila, zato lahko opravlja delo, pri katerem obstajajo večje nevarnosti za poškodbe ali zdravstvene okvare samo pod neposrednim nadzorom osebe z ustreznim pooblastilom. Če delavec tudi tretjič ne opravi uspešno preizkusa znanja iz varnosti in zdravja pri delu, se ga prestavi na ustrezno drugo opravljanje del, za katera se ne zahteva tega pooblastila. Naslednji preizkus znanja iz varnosti in zdravja pri delu delavec lahko opravlja po preteku najmanj 3 (treh) mesecev od zadnjega preizkusa.

Obvezni preizkusi teoretične in praktične usposobljenosti za varno delo delavcev, ki delajo na delovnih mestih, za katera iz ocene tveganja izhaja večja nevarnost za poškodbe in zdravstvene okvare v zvezi z delom, ter delavci ostalih tehničnih strok, se izvajajo v času, ki ne sme biti daljši od 2 (dveh) let.

Obseg preizkusa znanja iz varnosti in zdravja pri delu je prilagojen zahtevam

delovnega mesta in posebnim zahtevam v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu.

Delavci na delovnih mestih, za katera je potrebno posebno znanje (delo z motorno žago, delo s težko gradbeno mehanizacijo, delo z dvigljinami napravami, delo na vodilnih in vodstvenih položajih ipd.) opravljajo usposabljanje in osnovni preizkus znanja iz varnosti in zdravja pri delu v okviru pooblaščenice organizacije, vsi nadaljnji periodični preizkusi iz varnosti in zdravja pri delu pa se opravljajo v Elektru Maribor, d.d.

Delavec, ki je uspešno opravil teoretični del preizkusa znanja iz varnosti in zdravja pri delu ter izpolnjuje predpisane pogoje praktične usposobljenosti, prejme delovno izkaznico z ustreznim pooblastilom. Brez veljavne izkaznice delavec ne sme samostojno opravljati, voditi ali nadzorovati del, pri katerih obstajajo večje nevarnosti za poškodbe ali zdravstvene okvare.

Na koncu bi rad pohvalil vse pooblaščenice za VZD in PV na območnih in storitvenih enotah, ki so požrtvovalno pomagali pri organizaciji in izvedbi usposabljanj.

» Besedilo: Lara Radonjić

Etika v oglaševanju

Človek je svobodno bitje, zato o pomenu in smislu življenja odloča sam, odloča pa s svojimi dejanji. Sleherno dejanje slehernega posameznika pa ga zavezuje k odgovornosti, odgovornosti pred samim seboj in odgovornosti pred vsemi za vse.

Etika ima več ravni. Govorimo o etiki menedžerjev kot posameznikov, govorimo o etiki menedžmenta, torej skupine ljudi v organizaciji, presojaamo, katerih vrednot se držijo. Govorimo o etiki organizacije, poslovni etiki in seveda o etiki družbe. In prav na etiko družbe odločujoče vplivajo množični mediji, spreminjajo njena stališča, vrednote, vedenjske vzorce.

Osnovna naloga oglaševanja je, da širi informacije o izdelkih, storitvah, idejah, s čimer opravlja pomembno vlogo pri posredovanju informacij v procesu množičnega komuniciranja. Od drugih informacij ga loči predvsem dejstvo, da je to plačana, podpisana informacija, ki poskuša sprožiti tudi ustrezno akcijo: podjetjem omogoča večjo in hitrejšo prodajo izdelkov, možnost uveljavitve novih izdelkov na trgu, trgovini pomaga pri hitrejšem pretoku blaga, medijem je pomemben vir sredstev, potrošnikom omogoča kakovosten izbor med izdelki posameznih ponudnikov, pospešuje gospodarski razvoj, spodbuja kakovost itd. Oglaševanje je kot sestavni del komuniciranja v marketingu podjetja gotovo javno izjemno izpostavljena funkcija podjetja.

Oglaševanje kot aktivnost, ki je tesno povezana s pomembno dejavnostjo vsa-

kega podjetja – s trženjem proizvodov in storitev – predstavlja kritično točko pri obravnavanju etične naravnosti menedžerjev. Podjetja se v želji po čim večjem učinku pri prodaji ali ugledu in prepoznavnosti poslužujejo metod oglaševanja, ki z etičnega vidika pogosto niso najprimernejše.

Ena izmed glavnih kritik, namenjena oglaševanju, je gotovo povezana z zbujanjem lažnih potreb. Oglaševanje v nas vzbudi potrebe, za katere prej sploh nismo vedeli, da jih imamo. S tem oglaševanje spodbuja ljudi k nakupovanju in nepotrebnem trošenju denarja za izdelke, ki jih ne potrebujemo. Nekateri poznavalci oglaševalskega področja trdijo, da so tehnike oglaševanja odgovorne za prepričanje potrošnikov, da le-ti nujno potrebujejo mnogo materialnih stvari, brez katerih bodo nesrečni ali pa bodo imeli občutek samopomilovanja. Nasprotna teza trdi, da možgani ne bodo sprejeli sporočila, ki se razlikuje od tega, v kar verjamejo in kar poznajo. Glavni cilj oglaševanja je torej zgraditi zavedanje o obstoju teh potreb, ne pa njihovo ustvarjanje.

Mednarodna in domača pravila, kodeksi o oglaševanju prodaje, mednarodni kodeks oglaševanja, slovenski oglaševalski kodeks in slovenska zakonodaja o varstvu potrošnikov in oglaševanju imajo posebno vlogo, mesto in pomen. Kljub navedenim regulativam pa se v medijski prostor še vedno vrivajo etično sporna poročila. Oglaševanje še vedno ni realno obveščanje o novih proizvodih. Razlogi za nizek oglaševalski nivo, raven so predvsem v pomanjkanju znanja o trženju, pomanjkanju ustvarjalnosti, pomanjkanju kulture.

V družbi je vse povezano: vrednote posameznikov vplivajo na prevladujoče vrednote družbe, te vrednote pa delujejo v nasprotno smer in spodbujajo ali rojevajo enake, sorodne, podobne vrednote. Oglaševalca bi seveda morala zanimati kultura dežele, obnašanja ljudi, predvsem pa t. i. poslovna kultura, to je

kultura trga, ki mu je namenjeno oglaševanje. Seveda ima poslovna kultura drugačna vrednostna merila kot npr. kultura umetnosti; uspešnost v poslovni kulturi je merjena s količino prodaje. To je kultura, ki privlači ljudi, ki želijo hitre rezultate, hitre izide. Organizacija je dinamično, ustvarjalno okolje. Sodelavci se izpostavljajo in sprejemajo tveganje. Voditelji so inovatorji, na nek način ustvarjalno zaznamovani, zato bi – med drugim – potrebovali tudi ustvarjalno oglaševanje.

Vsak oglaševalec s svojim oglasom na nek način razgrne tudi svoj pogled na svet, svoje razumevanje sveta in vsaj posredno tudi svoje etične dileme. Vendar oglasi ne ponujajo vedno objektivnih informacij in s tem se oglaševalec že oddaljuje od etičnih principov. Seveda menedžerji to opravičujejo, češ da je funkcija oglasa tudi prodaja izdelka oziroma storitve.

Vendar mora oglaševalec kljub različnemu dožemanju sveta in njegovih vrednot paziti, da se ne prepusti nenadzorovanemu navdihu in pretirani želji po prodaji "na vsak način".

Tudi izgovori posameznikov, češ da etično sporna sporočila lahko popestrijo monoton medijski prostor, niso sprejemljivi. Oglaševalci bi morali pripisovati moralnim normam in načelom večjo pozornost. Temeljnimi etičnimi načelom oglaševanja in seveda tudi bivanja se ne bi smel izogniti noben misleč človek, menedžer, oglaševalec.

Oglaševalci bodo zmogli delati boljše, bolj ustvarjalno in uspešneje, če bodo spoznali, razumeli in spoštovali temeljna načela človekovega bivanja, njegovih želja in potreb. Le tako bo funkcija informiranja, oglaševanja ustvarjala socialni kontekst, vsebino uporabe izdelkov (storitev). Le tako bo nakup ali uporaba storitev izpolnila in nagradila nek način življenja posameznika in spodbudila delovanje trga.

15. Slovenska marketinška konferenca

V sredini maja, 18. in 19. 5. 2010 je v hotelu Bernardin potekala že 15. Slovenska marketinška konferenca, letos zaradi posledic ekonomske in finančne krize aktualnejša kot kadar koli prej.

Z naslovom **“Kako (p)ostati kupčeva prva izbira”** se je odzvala na to, kar se je zgodilo v družbi z vidika porabnika in podjetij, kaj se dogaja z **zadovoljstvom, zaupanjem in zvestobo (Z3)**. To so trije ključni koncepti v trženju, predvsem danes, ko se zaradi recesije – danega stanja nižje potrošnje – spreminjajo vrednote. Zvezda letošnjega največjega marketinškega dogodka je bil Rene Carayol, eden vodilnih svetovnih poslovnih gurujev, ki se je specializiral za vodenje in kulturo.

Neprecenljive izkušnje je pridobil s sodelovanjem v upravnih odborih največjih britanskih in ameriških organizacij, kot so Marks & Spencer, Pepsi, IPC Media in Inland Revenue. Je avtor knjige *Korporativni vudu* (Corporate Voodoo), ki ji pravijo tudi biblija vodenja in kulture. Imel je priložnost tesno sodelovati z nekaterimi najboljšimi svetovnimi voditelji, kot so nekdanji predsednik ZDA Bill Clinton, nekdanji generalni sekretar ZN Kofi Anan, nekdanji zunanji minister ZDA Collin Powell in poslovnež Richard Branson.

S svojim energičnim nastopom je požel navdušenje. **“Vdani v usodo ne zmagajo, zmagovalci se nikoli ne vdajo! Osredotočite se na svoje prednosti, ne razmišljajte o slabostih. Vprašajte se, kaj je tisto, kar vas dela edinstvene, posebne in drugačne!”**

Meni, da sta kultura podjetja in način vodenja precej pomembnejša od strategije. Da je vodenje pomembnejše od upravlja-

Pozdravni govor Iztoka Sile

nja. Vodja mora vedeti, kaj govori, stati za svojimi besedami in biti optimističen. Verjeti mora v podjetje, zaposlene in proizvode, da bodo vanje najprej verjeli zaposleni, nato pa seveda kupci.

Gospodarska kriza je kruta do slabih poslovnih modelov in slabih podjetij, zmore pa biti zelo dobrodušna do močnih poslovnih modelov in močnih podjetij.

“Nikoli ne zapravite dobre krize. Močna podjetja v negotovih časih tvegajo več; pomislite, Apple je dal na trg iPhone sredi krize. Tradicionalni pogled na krizo je narekoval krčenje marketinga, toda za pametna, napredna podjetja velja nasprotno; ukvarjaj se z marketingom več, a bolj ciljno.”

Po zelo prepričljivem in navdušujočem predavanju je Carayol ostal na odru in nanj

povabil še Roka Trošta, globalnega menedžerja v DuPont de Nemours International.

“Recimo, da smo bili precej dobro pripravljeni, vendar nihče dejansko ni pripravljen, da v dveh mesecih izgubi 60 odstotkov prodaje,” je na vprašanje, ali so bili leta 2008 v multinacionalki pripravljeni na krizo, odgovoril Trošt.

Dopoldanski del konference je sklenila okrogla miza, na kateri je direktor in odgovorni urednik časnika Finance Peter Frankl izzval tri predstavnike podjetij iz avtomobilске industrije: Tomaža Kodriča, namestnika direktorja Kia Motors Adria Group, Miho Ažmana, direktorja BMW Group Slovenija in Alberica Chopelina, generalnega direktorja Peugeot Slovenija, d. o. o. Debata se je vrtela okrog vprašanja, kaj zdaj: če je bila včasih prodaja avtomobilov ob pomoči finančnih mode-

» Besedilo: Darja Lapov

Avtentični vodja – vodenje v današnjem poslovnem svetu

lov lažja, je z recesijo trg precej upadel (v Sloveniji za 18 odstotkov). "Kiin tržni delež je v tem času zrasel", je povedal Tomaž Kodrič, namestnik direktorja podjetja Kia Motors Adria Group. Kupcem ponujamo popuste, vendar so jih preoblikovali tako, da si lahko sami izberejo tistega, ki se jim zdi primeren zanje. Alberic Chopelin, ki vodi družbo Peugeot Slovenija zadnjih sedem mesecev, je povedal, da je "popust" njegova prva slovenska beseda. Je tudi beseda, ki jo kupec izgovori, preden reče "dober dan" ob vstopu v salon. BMW, avtomobilska znamka, ki je drugače pozicionirana na trgu, se je v preteklih letih izogibala cenovnemu pospeševanju prodaje, usmerjala se je predvsem na vzdrževanje imidža. Tako so se prebili na prvo mesto v segmentu avtomobilov visokega cenovnega razreda. "Kupci so poiskali in jim ponudili, kar želijo", je pripovedoval Miha Ažman, direktor BMW Group Slovenija.

Predavanje Jaka McKeeja, ki je preživel pet let v prvih vrstah interakcije med odjemalci in podjetjem Lego, je bilo zanimivo, saj je pokazal, kako na kolenih je bil Lego na začetku novega tisočletja, ker ni razumel novega potrošnika. Bili so zaverovani vase. Pomagal jim je razviti oddelek za odnose z odraslimi ljubitelji kock Lego. Odrasli kupci, ki kupujejo zase, predstavljajo samo pet odstotni tržni delež, količinsko in vrednostno pa precej več. Posebej zanje so začeli proizvajati modele kock, ki so stale 500 dolarjev in več. Največji napredek pa je Lego naredil, ko je svoje kupce začel poslušati, spraševati in upoštevati. Pred leti se je to zdelo nezaslišano, danes je to edina pot.

Vsebinski del se je zaključil z okroglo mizo, na kateri sta Zenel Batagelj in Iztok Sila razglasila nominiranke za marketinško direktorico leta, Tino Kumelj iz Ljubljanskih mlekar, Anamarijo Stančič iz Žita in Barbaro Uranjek iz BMW Group Slovenija. Na večerini prireditvi je bila za marketinško direktorico leta 2010 slavnostno razglašena prva. Tina Kumelj je dobila največ glasov članov Društva za marketing Slovenija.

"Vodje svoje sodelavce pri delu najučinkoviteje spodbujajo predvsem s pozitivnim pristopom in lastnim zgledom, ne glede na področje delovanja in velikost organizacije ali podjetja."

Avtentični vodja prvenstveno vodi s svojim zgledom, zato mora zelo dobro poznati svojo osebnost. Pri vodenju oblikuje zaupanje med sodelavci, ki je ključ do uspeha pri reševanju sodobnih izzivov. Zaveda se, da sam nima vseh znanj in zato sodeluje s sodelavci ter se zavzema za enakovredno delovanje v okviru organizacije.

Avtentični vodje se zavedajo svojih misli in ravnanj, ob tem so samozavestni, optimistični, prožni in imajo močno moralno zavest. Usmerjeni so v strastno doseganje ciljev in vodenje z glavo in srcem. S svojimi podrejenimi ravna kot s sebi enakimi, kot s partnerji, kolegi ter s tem ustvarjajo dolgoročne pomembne odnose.

Avtentično vodenje pomeni vodenje v skladu s svojo lastno osebnostjo, vrednotami in prepričanji. Vodja te vrednote širi, če je vzor zaposlenim in če spodbuja njihovo osebno in strokovno rast. S takim stilom vodenja zagotavlja pogoje za višjo stopnjo zaupanja. Sodelavcem pomaga, da razmišljajo o svojih prednostih, da ob delu razvijajo svoje mišljenje, dajejo

pomen svojim odločitvam in izboljšujejo svoje delo, kar učinkuje na poslovanje celotne delovne organizacije, v kateri so zaposleni.

Avtentični vodja zaposlene ciljno vodi, spodbuja in navdušuje za skupne cilje. Dela ne meri z urami, ki jih zaposleni preživijo na delovnem mestu, pač pa zna rezultate dela pravilno meriti (ali so zastavljene naloge opravljene pravočasno in kakovostno). Tak vodja sodelavce spodbuja, kar pozitivno vpliva na njihovo samozavest, to pa posledično ustvarja dobro delovno klimo.

Avtentični vodja izhaja predvsem iz sebe, tako da projicira svojo osebnost, svojo notranjost v delovno okolje oziroma v organizacijo. Povezovanje človekove osebnosti, njegove notranjosti z okoljem je namreč bistvenega pomena. Stalno preverja samega sebe, svoje vedenje, občutnje glede vodenja sodelavcev v delovnem timu, podjetju ali organizaciji. Avtentični vodja ni statičen, ampak se s samorazvojem, razmišljanjem, sodelovanjem z okolico ves čas razvija. Sproščeno komunicira, govori in posluša in s tem prevzema tudi vlogo svetovalca. Vodji ljudje sledijo le, če mu zaupajo, zato je pomembno, da si zaupanje pridobi z zgledom, ki pomeni jasno komunikacijo z jasnim ciljem in vizijo.

Postani avtentični vodja:

- poveži se s svojo notranjostjo,
- komuniciraj z ljudmi iskreno in odkrito,
- spoznaj svoje sodelavce,
- besedam naj sledijo dejanja,
- približaj se svojim sodelavcem,
- osredotoči se na druge, ne nase,
- verjemi v svoje sodelavce,
- nudi sodelavcem podporo in upanje.

Podjetje in zaposleni potrebujejo avtentične vodje, ki vedo, kdo so, poznajo strategijo in cilje podjetja in so sposobni prepričati zaposlene, da jim pomagajo na poti do uresničitve lastnih ciljev in ciljev podjetja.

Razširitev obsega akreditacije in imenovanja v Merilnem laboratoriju

Odpravljanje ovir pri trgovanju, odprtost za nove tehnološke rešitve, uveljavljanje evropskih postopkov, ugotavljanje skladnosti in upoštevanje usposobljenosti proizvajalcev meril so bili osnovni cilji pri nastanku MID-direktive. Z izdajo pravilnika o merilnih instrumentih so bile v skladu z MID-direktivo postavljene meroslovne in tehnične zahteve ter pogoji ugotavljanja skladnosti merilnih instrumentov.

Med merila, za katere veljajo te določbe, spadajo tudi števcji delovne električne energije.

Za imenovane osebe, ki izvajajo kontrolo in overitev teh meril, med katerimi je tudi Merilni laboratorij Elektro Maribor, so z uveljavitvijo MID-pravilnika nastale nekatere spremembe:

- Pridobitev imenovanja za izvajanje prvih overitev novih tipov meril, ki imajo ES odobritev, tipa v skladu z MID-direktivo ni več mogoča. Overitve izvaja samo pri-glašen organ (Urad RS za meroslovje).
- Redne in izredne overitve, katerih skladnost je ugotovljena po MID-pravilniku, je možna le na podlagi razširitve akreditacije in razširitve obsega imenovanja.

Kontrola števcjev

- Izvajanje prvih overitev po starih pravilnikih v obsegu veljavnih imenovanj je možno le do izteka veljavnih certifikatov o odobritvi tipa, vendar ne dlje kot do konca oktobra leta 2016. Izvajanje rednih in izrednih overitev po starih pravilnikih in v obsegu veljavnih imenovanj pa je možno le, dokler je merilo v uporabi.

Zaradi naštetih sprememb smo v Merilnem laboratoriju v letu 2009 za redne in izredne overitve meril načrtovali razširitev akreditacije, ki je zajemala področje kontrole števcjev delovne električne energije razredov A, B in C (po starem razred 2, 1 in 0,5). Oktobra 2009 smo skupaj z rednim nadzorom nad akreditacijo pri zunanji presoji merilnega laboratorija zagovarjali sistemske postopke za kontrolo omenjenih števcjev. Na podlagi pozitivnega mnenja po izvedenih korektivnih ukrepih je Slovenska Akreditacija 23. 2. 2010 sprejeta odločitev o razširitvi in dodatnem trimesečnem podaljšanju veljavnosti akreditacije. Naslednji nadzor nad akreditacijo je načrtovan za januar 2011. Po prejemu priloge o razširitvi

akreditacije smo na Urad RS za meroslovje naslovili še zahtevo za razširitev obsega imenovanja. Dne 2. 4. 2010 je komisija Urada RS za meroslovje v Merilnem laboratoriju opravila ocenjevalni obisk. Namen obiska je bil ugotoviti, ali kot akreditirani kontrolni laboratorij izpolnjujemo vse zahteve za imenovanje za izvajanje postopkov ugotavljanja skladnosti (prvih overitev), rednih in izrednih overitev merilnih instrumentov, za katere smo podali vlogo za imenovanje. Na podlagi izpolnjevanja zahtev nam je Urad za meroslovje dne 21. 4. 2010 izdal odločbo o razširitvi obsega imenovanja za izvajanje strokovno tehničnih nalog v okviru postopkov ugotavljanja skladnosti ter rednih in izrednih overitev meril. Na podlagi prejete odločbe smo v laboratoriju že pričeli z izvajanjem kontrole in overitev elektronskih števcjev proizvajalca Iskra in L&G. Navedene storitve opravljamo za števcve v lasti podjetja Elektro Maribor in tujih naročnikov. Ker se število tovrstnih števcjev na trgu večja, si želimo, da s to pridobitvijo v merilnem laboratoriju povečamo tudi obseg storitev.

» Besedilo: Grabar Boštjan

Opremljanje izdelkov z znakom CE v SE Elektro Gradnje in remont Maribor

Temelj gospodarstva EU je njen notranji trg, območje brez notranjih meja, znotraj katerega velja prost pretok blaga, storitev, oseb in kapitala. Za zagotovitev prostega pretoka blaga v EU obstajajo različni pristopi, na podlagi katerih so bile sprejete različne direktive.

Med vsemi pristopi sta najpomembnejša novi pristop za določanje bistvenih zahtev za proizvode in globalni pristop za ugotavljanje skladnosti.

Na podlagi novega pristopa je bilo sprejetih 22 direktiv, med drugim tudi nizkonapetostna direktiva in direktiva o elektromagnetni združljivosti. Obe direktivi od proizvajalcev zahtevata, da so njihovi izdelki skladni z bistvenimi zahtevami in označeni z oznako CE.

Tehnična zakonodaja v EU nalaga proizvajalcem glavno odgovornost za varnost proizvodov, ki jo je potrebno upoštevati od razvojne faze, preko proizvodnje do uporabe izdelka. Proizvajalec mora pripraviti tehnično dokumentacijo in izjavo o skladnosti ter proizvod označiti z oznako CE.

Oznaka CE (kratica za Communauté Européenne) na proizvodu potrjuje, da izdelek izpolnjuje zahteve vseh ustreznih direktiv novega pristopa in izjavo odgovorne osebe, da je proizvod skladen z zakonodajo ter da so bili opravljeni vsi potrebni postopki za ugotavljanje skladnosti. Potrebno je vedeti, da oznaka CE ne označuje kakovosti, prav tako pa ne označuje tudi države izvora proizvoda. Oznaka CE je namenjena predvsem nadzornemu organu v DČ EU, vendar je pomemben podatek tudi za distributerje, potrošnike in uporabnike.

Proizvajalec mora:

- definirati proizvod in njegove komponente oziroma vgrajene dele,
- ugotoviti, katere direktive oz. katera slovenska zakonodaja velja za ta proizvod,
- ugotoviti, kateri moduli globalnega pristopa se uporabljajo v teh direktivah,
- ugotoviti, katere harmonizirane standarde lahko uporabi in katere druge standarde bo uporabil,

- narediti oceno tveganja in odpraviti nevarnosti,
- od podizvajalcev pridobiti izjave o skladnosti za vgrajene dele,
- izvesti potrebne preizkuse, meritve in analize,
- pridobiti certifikat priglašenega organa,
- pripraviti navodila za uporabo,
- zagotoviti in dokumentirati skladnost proizvodov,
- sestaviti tehnično dokumentacijo (ki vsebuje podatke in dokazila o skladnosti proizvoda z bistvenimi zahtevami),
- sestaviti izjavo o skladnosti.

Na koncu proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik pritrdi oznako CE, s katero potrdi, da je izpolnil zahteve relevantnih direktiv.

V okviru naše dejavnosti z znakom CE označujemo predvsem izdelke, ki jih izdelujemo v elektro in kovinski delavnici, predvsem nizkonapetostne stikalne plošče, razdelilne omarice, priključno merilne omarice itd.

Na Storitveni enoti SE Elektro Gradnje in remont Maribor smo v letu 2009 zaposleni v elektro delavnici v sodelovanju s službo inženiringa izvajali aktivnosti, ki se nanašajo na izpolnjevanje zgoraj navedenih zahtev, predvsem: izvedbo preizkusov in meritev, pridobivanje ustrezne tehniške dokumentacije, preizkusnih poročil, izjave o skladnosti vgrajenih proizvodov, izdelavo Izjave o skladnosti izdelka, usklajevanje dokumentacije. Vse to smo na koncu združili v tehniško mapo za vsak tip izdelka. Mapa je pogoj za namestitev znaka CE na izdelek oz. proizvod, s čimer pa smo se tudi zavezali oz. potrdili, da naš izdelek izpolnjuje vse zakonsko predpisane zahteve glede kvalitete izdelave izdelka, vgrajenih elementov, obratovanja, vzdrževanja, kakor tudi glede varstva in zdravja pri delu.

» Besedilo: **Jože Šamperl**

Podiranje 20 kV DV RTP Sladki vrh ENP – Šentilj

Na trasi 20 kV dvosistemskega daljnovoda RTP Sladki Vrh – ENP (energetsko napajalna postaja) Šentilj je do leta 1970 delovala tovorna žičnica, s katero so prevažali surovine od železniške postaje Šentilj do Tovarne papirja Sladki Vrh.

Nato so leta 1974 na tej trasi zgradili dva betonska 20 kV vzporedna daljnovoda. 20 metrov dolgi betonski drogovci so bili narejeni v Makedoniji in v Šentilj pripeljani z vagoni.

Daljnovoda iz RTP Sladki vrh sta oskrbovala železniško napajalno postajo v Šentilju, ki je iz 3 kV enosmerne napetosti oskrbovala železniško progo od avstrijske meje do Maribora. (Za informacijo: lokomotive Slovenskih železnic ne morejo voziti v Avstrijo, saj je sistem napajanja v Avstriji 15 kV).

Zaradi dotrajanosti betonskih drogov smo leta 2009 zamenjali dva daljnovoda z dvema sistemoma kablovodov. Trasa kablovodov je znašala 5 km, kar pomeni, da smo položili 30 km sredjenapetostnega kabla.

V začetku februarja smo delavci storitvene enote Elektro Gradnje in remont Maribor pričeli s podiranjem daljnovodov. Z deli smo pričeli proti koncu najhujše zime, saj je bilo na Sladkem Vrhu še do 40 cm snega. To delo je bil za nas velik izziv, saj je bilo skupaj 56 stojnih mest.

Delo ni bilo lahko, saj je bilo treba popustiti vodnike preseka 120 mm², drogove pa primerno zasidrati zaradi velike sile na obesnih mestih.

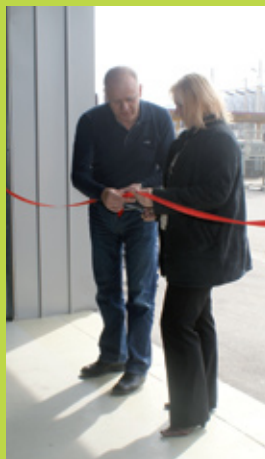
Teren na tem območju je zelo hribovit in težko dostopen, zato vsa pohvala vsem sodelavcem, saj smo v pičlih treh tednih podrli in odstranili celoten daljnovod.

Pri našem delu večinoma posegamo v naravo tako, da nekaj zgradimo, tokrat pa smo z odstranitvijo teh dveh daljnovodov močno posegli v slovensko goriško okolje.

Ob zaključku del nismo bili zadovoljni le mi, tudi tamkajšnji prebivalci so bili izredno zadovoljni z našim delom in delom našega kooperanta, ki je odlično saniralo celotno traso, opravilo vsa potrebna zemeljska dela, s katerimi so vzpostavili stanje trase daljnovoda pred njegovo zgraditvijo.

» Besedilo in fotografija: **David Gril**

Otvoritev glavnega skladišča

Prerez slavnostnega traku

Glavno skladišče v novi podobi

19. marca so se odprla vrata novega moderno zgrajenega glavnega skladišča na območju SE Elektro gradnje in remont v Veselovi ulici 10.

V odsotnosti predsednika uprave in vodje nabavne službe sta vrata skladišča uradno odprla Mateja Supanič in David Gril.

Po dveh selitvah je skladišče v večjem prostoru, v katerem je tudi boljši pregled nad materialom, saj se ves material in

oprema nahajata na enem mestu, razen deponije drogov, ki še vedno ostaja na Teznu.

Ob koncu smo delavci glavnega skladišča pripravili manjšo pogostitev za vse povabljene.

» Besedilo: **Jurij Tretjak** » Fotografija: **Arhiv Elektra Maribor**

Pod sijem sončnih žarkov

V trenutku, ko pišem ta prispevek, preprosto ne morem mimo krutega dejstva, da ne bomo nikoli več rekli besede ali dveh, se nasmejali in velikokrat kritično ocenjevali nastale situacije s kolegom in prijateljem Mladenom Pejovičem. Nenavadne in šokantne so novice v trenutkih, ko se zavemo, da izgubljam iz svoje sredine ljudi, ki so s svojo pokončno držo, pozitivno energijo, optimizmom in dobršno mero humora vedno vplivali upanje za prihodnost. Spominjal se ga bom kot izredno prijetnega, poštenega človeka, ki je bil realist in je vedno trdno stal na tleh.

Malo je na razpolago papirja in prostora za članke, ki bi sicer po svoji vsebini in problematiki lahko obsegali cele eseje, a jih je treba strniti v manjši obseg. Kar za začetek naj seveda omenim najbolj žgočo zadevo, ki se tiče vseh članov SDE in vseh tistih, ki to še bodo: pokojninsko reformo. Nekoliko neprimerno je od sedanje socialne vlade, da zahteva skoraj brez socialnega dialoga dobesedno enostransko uzakonitev dosmrtnega dela do 65. oziroma 63. leta. Če bodo odpravnine še slučajno ostale, si bodo mnogi lahko za ta denar kupili kar parcelo na Pobrežju v izmeri 1 x 2 m. Izčrpanost, izgorelost na delovnem mestu, skleroza, demenca, hrbtenične bolezni, to vlade ne zanima, pomembno je, da bomo Grčiji podarili silne milijone in jih bomo rešili vseh muk. Slovenski delavec pa naj malo počaka, morda pa bodo čez kakšen mesec na Poljskem in Nemčiji zbrali silne milijone in nam jih podarili.

Ne bom tratil dragocenega prostora za naštevanjem velikega števila minusov, ki jih hoče Vlada RS sprejeti, da bodo finančne razmere v državi boljše in da bo prehod iz krize lažji. Lažji bi bili res, toda lažji bi bili samo zaposleni, tistih nekaj tisoč delavcev, ki še sploh imajo zaposlitev. Lažji zato, ker vsak mesec ne bi več nosili domov svojim družinam denarja za preživetje, dodatka za prehrano, prevoznih stroškov in nazadnje odpravin za desetletja garanja v firmah. Res se mi ne zdi človeško, da bi naslednje leto morale družine na avtoštop na dopust in kampirati v improviziranih šotorih, če bo država

ukinjala regres za letni dopust. Malicali naj bi kar tako, brez plačila polurnega odmora, pa saj delavci tako in tako ne smejo preveč in prepogosto jesti, saj zamastitev notranjih organov pomeni počasnejše gibanje in temu primerna je tudi učinkovitost na delovnem mestu.

Da zdrava pamet narekuje uporabo takimi enostranskimi zahtevami, je povsem jasno, in prav sindikati smo tisti, ki bomo zagotovo dosegli upoštevanje naših predlogov ali pa vsaj tistih, ki bodo bolj po meri tega nenehno izčrpanega delavstva.

SDE Slovenije v prvi polovici maja 2010 pripravlja tiskovno konferenco v zvezi s predvideno in za sedaj zaustavljeno vladno varianto reorganizacije distribucijskih družb. Kot je vsem znano, je predlog direktorata za energijo neužiten in nesprejemljiv, kar smo in bomo tudi v prihodnje dokazali s priznanimi strokovnjaki. Ni vedno vse sveto in najboljše, kar predlaga direktorat za energijo in njegov direktor, kar smo dokazali že leta 2004, ko so prav tako, na sicer malo drugačen način, zahtevali reorganizacijo in privatizacijo istega sektorja.

Prav tako smo v zadnjem času priča nenavadno številnim kadrovskim zamenjavam v naši družbi. Želja sindikata, njegovih članov in tudi sicer zaposlenih je, da se na osnovi predlagane vizije, strategije in razvoja družbe zagotavljajo delo, trdna delovna mesta in temu primerno tudi nagrajevalni in stimulativni del za zaposlene. Na nek način vidimo, da se poslovni položaj družbe, njegova vloga v ožji in upamo, da pozneje tudi širši skupnosti, izboljšuje, saj se sponzorstva in sredstva za javno promocijo družbe smotno trošijo. To razumemo kot napoved boljših časov.

Močno upam, da je naša Podjetniška kolektivna pogodba še vedno najtrdnjša osnova za materialni in siceršnji relativno dober položaj vseh zaposlenih, kar pa ne pomeni, da ni členov in vsebine, ki jih ne bi bilo treba dopolniti v korist zaposlenih. Morda bi bilo smiselno razmisliti o spremembah in dopolnitvah v sami sistematizaciji delovnih mest, k čemur se je pisno zavezal že prejšnji in nekdani zastopnik družbe. Pa tudi o sami metodologiji, nači-

Jurij Tretjak

nu nagrajevanja in ocenitvi delovnih mest beseda in razmislek o prenovi mogoče ne bi bila odveč, saj nam je bilo vse to predstavljeno kot živ organizem, ki ga je treba nadgrajevati.

Zadovoljni smo pozdravili odhod našega člana IO iz Izvršnega odbora sindikata družbe v OE Murska Sobota, kjer bo vodja. Menimo, da človek s tako mero socialnega čuta resnično lahko uspešno dela z delavci in je pravi človek na pravem mestu.

Prav tako je pred nami zaposlenimi še ena velika preizkušnja, in sicer volitve v novi Svet delavcev v juniju 2010. Kot pobudniki ustanovitve Sveta delavcev pred mnogimi leti smo v sindikatu seveda zelo zainteresirani, da je nabor kandidatov pisan po izobrazbi, položaju, strokovnosti in seveda treznem in ustvarjalnem razmišljanju.

Želimo le, da se skupni interesi vseh zaposlenih resnično in dosledno uresničujejo v skupno dobro zaposlenih in ne na račun lastne kariere ali materialne mesečne stimulacije posameznikov.

Vsem želim vse dobro z najskrenejšo željo, da bi nas sij sončnih žarkov čim prej obsijal.

Jurij Tretjak

Predsednik SDE Elektro Maribor d.d.

Intervju z gospodom Rudijem Jaklom, upokojencem "Remonta"

Časopis Infotok je naš časopis in ker je naš, ga dobivajo tudi upokojenci podjetja, ki ga z veseljem prebirajo. V preteklosti so veliko pripomogli k ugledu podjetja in še vedno predstavljajo njegov pomemben člen. Rada pišem o njih.

Na kratek pogovor sem tokrat povabila upokojenca, gospoda Rudija Jakla, dolgoletnega vodjo skupine odklopnikov v nekdanjih remontnih delavnicah Radvanje. Ugotovila sva, da je lepo srečati svoje nekdanje sodelavce, da pa je žalosten, ko vidi, kako se je spremenilo dvorišče nekdanjega Remonta. Tudi njega boli, da se je porušila trafo delavnica, za katero je prepričan, da bi lahko bila protokolarni objekt, kot so prostori na hidroelektrarni Fala.

Leta 1978, ko sem prišla v Remont, se je Rudi bližal Abrahamovim letom. Seveda je bil zame, zelo mlado sodelavko, to gospod z veliko leti delovnih izkušenj. Ne vem, zakaj, ampak pred njim sem imela kar nekaj časa "rešpekt". Znan je bil kot zelo vesten in natančen delavec, ki je znal jasno in včasih glasno izraziti svoje misli ter povedati, kar je bilo treba povedati ...

1. Rudi, kje ste začeli delati in kako je to izgledalo leta 1955?

Začel sem kot elektromehanik s popravili števec v števecni delavnici, nadaljeval v motorni delavnici, nato delal na stikalnih ploščah. Pozneje se je zaradi širjenja elektrifikacije, izgradnje RTP-jev pojavila potreba po vzdrževanju močnostnih stikal in zato potreba po ustanovitvi skupine za revizijo. Najprej sem sodeloval z gospodom Menardom, pozneje sem vodil svojo

skupino. Zaradi strokovne zahtevnosti dela sem leta 1959 odšel v mojstrsko šolo, ki je trajala kar tri leta. Terensko delo sem opravljal skoraj 30 let in najdlje sodeloval z gospodom Brankom Braunerjem in Jožetom Krnajakom. V začetku sva bila v skupini 2, na koncu že 4. To so bili časi, ko še nismo imeli možnosti uporabljati tehnike, ki je danes na razpolago. Morali smo se znati sami. Na začetku je bilo veliko ročnega dela in potrebna je bila kreativnost.

2. Se spomnite česa posebnega iz začetnega obdobja?

Rekel bi lahko, da smo bili pri izdelavi nove števecne umerjevalne mize, ki smo jo naredili po navodilih takratnega obratovodje, gospoda Lavriča, pravi inovatorji. V motorni delavnici smo sami izdelali vrtljive transformatorje, ki so bili del te mize.

3. Kako je potekalo vaše skupinsko delo na terenu? Je bilo veliko kritičnih situacij, v katerih je bilo v nevarnosti tudi človeško življenje?

Da smo lahko delali, je moralo biti na RTP-jih breznapetostno stanje, ki jo je vzpostavila za to določena oseba. Bilo je kar nekaj resnih situacij, npr. v RTP Murska Sobota, RTP Slov. Bistrica, ko je bilo na nitki tudi človeško življenje. Izteklo se je dobro. Vedno je bila potrebna izredna natančnost in koncentracija. Delati skupaj na terenu in biti popolnoma odvisen drug od drugega, je precej drugače kot sedeti sam v pisarni za računalnikom. Seveda, kdaj pa kdaj je bilo tudi zabavno, zlasti ko smo se drug z drugim šalili. Nismo bili vsi vedno dobre volje in to je bilo treba razumeti.

4. Vaše zasebno življenje je bilo pestro. Vem, da ste imeli več "konjičkov", naštejte nam jih, prosim.

Moji konjički so bili med seboj povezani. Filmanje, fotografija in potovanja so bili moji hobiji vse do selitve v hišo. Potem je ona postala moj "konjiček" oz. ni bilo več na razpolago toliko denarja za hobije.

Od leta 1971 sem bil član Foto kino kluba, sedaj je to Film video klub Maribor, ki letos praznuje 40-letnico, in se mnogo let uspešno ukvarjal z ljubiteljskim filmom in s fotografijo. Takrat je bil to kar drag "šport". Danes ni več tako, saj se uporablja popolnoma drugačna tehnika.

Dobil sem veliko priznanj, zlate, srebrne, bronaste plakete. Skulpturo umetnika Tihca, avtorja spomenika NOB, Kodžaka, sem prejel kot nagrado mariborske publike za film "Indija". S svojimi filmi sem tudi sodeloval na festivalih ljubiteljskega filma izven Jugoslavije, in sicer v Avstriji, Nemčiji, Italiji, Andori ... Grčija me je nagradila za potopisni film z naslovom "V deželi kraljice Sirikit". Skupaj je bilo nagrad kar veliko.

5. Kje ste posneli večino filmov in fotografij?

Filmi kot tudi slike so bili posneti na potovanjih. Veliko pa je tudi posnetkov s terenskega dela. Intenzivno sem se s tem ukvarjal od leta 1971 do leta 1982. Sedaj se samo še priložnostno.

Filme sem montiral in tonsko opremljal sam. Za mednarodne festivale je bilo treba prevesti besedilo v tuj jezik in to mi je delalo kar probleme.

6. Pa se dotakniva še malo vajinih skupnih potovanj z ženo.

Poročil sem se leta 1962 in v tem letu je bilo zame veliko sprememb. Poroka, šola in selitev v blok na Radvanjski cesti. Z ženo sva začela potovati. Ves čas sva bila oba zaposlena pri Elektro Maribor, kar je bila včasih finančno "donosna zadeva", ha, ha, ha ... Od plač in viškov je ostajalo dovolj denarja tudi za potovanja. Sva pa tudi skrbno varčevala in vsa potovanja načrtovala.

Prvič sva potovala po Sredozemlju, ki ga je organiziral Večer. Malta, Tunis, Barcelona, Malorca, Sicilija – krasno prvo daljše potovanje. Takrat sem spoznal prijatelja, s katerim sva pozneje potovala v London, na Nizozemsko, v Grčijo, na Portugalsko, Francijo Skratka, prepotovala sva celo

Rudi Jakl v družbi Irene Podgrajšek in Radomile Muić

Spomini na prečudovito potovanje

Evropo. Bila sva tudi v Keniji, na Japonskem, v Indiji, kjer sem bil kar šestkrat. Prvič sem si rekel: "Nikoli več," zaradi vsega, kar Indija je. Je popolnoma drug svet, ki ga takrat nisem bil pripravljen sprejeti (druga religija, drugačen način življenja), vendar sem se pozneje vrnil kar petkrat na različne destinacije: Delhi, Bombaj ... iz Indije nato v Nepal, dvakrat sva bila v Indoneziji, v Tunisu štirikrat. Potovala sva na Novo Zelandijo, v Singapur, Sidney, Melbourne, Brisban, Mehiko, Peru, Brazilijo, na Tahiti, v Polinezijo, na Kitajsko, Tajsko, v New York ... Skratka, bila sva na vseh kontinentih. Preveč prostora bi zavzelo, če bi vse naštevala.

7. Na teh potovanjih ste gotovo srečali veliko žensk. Katere so najlepše zemljanke?

Lepe ženske? Veliko sem jih videl, posnel in tudi poslikal, seveda pa je na večini slik moja žena Jožica. Zelo lepe so Indijke, Tajke, Polinezijke, lepe so tudi Kitajke, Japonke ... aziatke so nekaj posebnega in seveda, vse ostale, najlepša pa je zame ...

8. Nam lahko opišete kakšen poseben dogodek s teh potovanj?

To je vsekakor dogodek iz Pariza, ko sva k ženini prijateljici v Francijo potovala s fičkom. Parkirali smo pred nekim hostlom, naprej pa šli s podzemno železnico. Prija-

teljica si je zapisala napačno ulico parkiranja. Ob vračanju smo morali iskati avto v tem vlemestu le po mojem spominu in našli smo ga.

Še večjo srečo sva imela v Singapurju, kjer smo ostali dva dni. Drugi dan je bil prost za nakupovanje do 14. ure, do odhoda z letališča. Dopoldan sva se vozila s taksijem po mestu vse do 12. ure in potem so nehali delati. Nastal je grozen vrvež, saj so se vsi avtomobili ustavili. Znašel sem se tako, da sem šel kupit filmski material v foto trgovino. Trgovec je bil s prodajo zadovoljen. Razumel je najin problem in kar sam stopil na ulico, ustavljal redke avtomobile in nama na tak način organiziral prevoz. Na letališče sva prispela tik pred poletom.

V Kiotu na Japonskem, kjer smo si ogledali način pridelovanja svile, sva se izgubila. Orientacija mi je bil nebotičnik z reklamo, zato sva našla pot do hotela.

9. Kako danes preživljate prosti čas?

Do bolezni staršev sem se ukvarjal z urejanjem okolja in dobil priznanje Zlata vrtnica in tri plakete za rože, ki jih imam v 150 koritih. Vzgajal sem jih sam in tudi zalival vsak dan najmanj po tri ure. Potem sem moral negovati starša, ki sta živela v Središču ob Dravi. Danes jih ni več in dokončujem oz. obnavljam dela na hiši.

10. Bi radi kaj sporočili zaposlenim?

Bodimo ponosni, da smo delavci Elektra Maribora, d. d. Še danes s ponosom povem, kje sem veliko let delal. Včasih so ljudje na terenu komentirali, češ, kako je draga elektrika, če pa je ni bilo pet minut, pa je že bil joj. Velikokrat so godrnjali, da so videli naše avtomobile pred gostilnami in se ob to spotikali, ko pa je bil dež, toča, zima in sneg, pa so bili ti isti električarji edini, ki so se lotili popravil. Vsi ostali so bili na suhem in pod streho. In še danes je isto ...

Pa še nekaj: **LEPO JE POVSOD, A DOMA NAJLEPŠE!**

Razgovor z našim Rudijem je bil zanimiv. Še vedno se natančno spomni vsega in zame ostaja tak, kot se ga spomnim z začetka najinega poznanstva. Sposoben delovodja, ki ga ni bilo strah reči, kar je mislil in čutil. Umetnik svoje vrste, ki je znal ceniti in živeti življenje.

Remontne delavnice so imele in še vedno imajo v svoji sredini zanimive ljudi, s katerimi bom poskusila govoriti in kaj o njih napisati. To mi je v veliko veselje.

↳ Besedilo: **Bernarda Kos** ↳ Fotografija: **Franc Prelog**

Ribolov v Portorožu

Sodelovanje

Letošnjo pomlad se je Ribiška sekcija Elektra Ptuj odločila, da se znova poda na večdnevno ribiško druženje, tokrat na slovensko obalo. Sekcija, ki jo vodi predan ribič Zlatko, že več let uspešno sledi viziji: približati ribarjenje vsem zaposlenim na privlačen in kakovosten način, ki po eni strani izobražuje, motivira člane ter po drugi strani ustvarja most med zaposlenimi.

Sončen aprilski petek je bil kot nalašč za izlet na slovensko obalo. Ribiči so se po službi zbrali pred poslovno stavbo Elektra Ptuj in se s kombijem odpeljali proti morju. Za vzdušje so poskrbeli Dragica, Franci in Robi, ki so potnike kljub manjšim zastojem na cesti zelo uspešno zabavali. Proti večeru so srečno prispele do Belega križa, kjer so se namestili v počitniških kapacitetah in se okrepčali z malico. Nekaj ribičev se je odpravilo na

sprehod ob obali in si ogledalo lov na sipe. Ostali so ob TV-sprejemnikih navijali za boksarja Dejana Zavca. Po napeti in zmagovalni borbi so nazdravili in tako proslavili njegovo ohranitev naslova svetovnega prvaka. Naslednje jutro se jim je pridružil še Zvonko in skupaj so krenili v Izolo, kjer jih je že čakal domačin z ribiško ladjo. Zapluli so v bližino izolskega pristanišča in pričel se je ribolov. Lovili so menole, zelo zanimive avtohtone ribe, ki so dvospolniki. Ko zrastejo malo več kot 10 cm, zamenjajo spol. Samec se od samice loči po sinjih modrih progah in temni piki na obeh straneh trupa. Malo čez poldne so ocenili ulov in našli kar 128 rib. Zadovoljni so se vrnili v Izolo in jo po priporočilu ribiča ubrali v restavracijo Koral. Dogovor za večerjo je bil kmalu sklenjen. Kar so nalovili, je očiščeno pristalo v Koralovi kuhinji. Nato pa znova na barko in loviti v smeri Pirana, tri milje

Ribiška sekcija Elektra Ptuj, katere ustanovitelj je Zlatko Žerak, deluje od 2006 in ima trenutno 18 članov. Organizira vsaj tri tekmovanja letno in odprto prvenstvo Elektra Maribor v športnem ribolovu s plovcem v sodelovanju s ŠD Elektro Maribor, ki vsako leto velikodušno priskoči na pomoč

pri organizaciji. Še posebej zanimivo je tekmovanje za častni naslov ribiškega carja, ki ga osvoji ribič, ki ulovi največjo ribo. Tekmovanje poteka enkrat letno. Trenutno je car ribičev Franc Prelog. Sekcija je vesela vsakega novega člana, ki ima rad naravo in ribolov v prijateljskem in hkrati tekmovalnem duhu.

Obilni ulov

Le kaj sem ujel

Zadovoljni ribiči

daleč na odprto morje. Lovili so mole, bele in sočne ribe, njihov okus spominja na osliča. Vendar se je proti večeru začelo vreme kisati. Zapihala je burja in napovedoval se je dež. Vrnili so se v Izolo in odpravili v restavracijo na slastno večerjo. Miza se je šibila od rib, blitve, krompirja in ostalih dobrot. S polnimi trebui ni bilo težko leči k počitku in tako je minil tudi drugi dan. Naslednje jutro so po zajtrku pospravili apartmaje. Zadnji dan druženja so si v Luciji omislili zabavo s kartingom. Domov so se vrnili v poznih popoldanskih urah, polni prijetnih vtisov in novih spoznanj z morskega ribolova.

Izvedbo doživetega ribarjenja je s prijazno podporo omogočil Elektro Maribor.

» Besedilo: **Matjaž Marko** » Fotografija: **Robert Bočnik**

Kolesarska dirka okoli Slovenije DOS EXTREME 2010

Postojna, 13. 5. 2010 – 16. 5. 2010

V podjetju Elektro Maribor imamo dobre športnike, med drugimi tudi izredno vzdržljivega kolesarja. To je 45-letni Branko Kovačič, ki je na OE Maribor z okolico zaposlen kot skupinovodja v nadzorništvu Šentilj.

Branko se je udeležil izredno zahtevne ultramaratonske kolesarske dirke okoli Slovenije. Dirka je kvalificirana kot mednarodna ultramaratonska in je bila letos organizirana že četrtoč. Branko se je DOS-a udeležil letos že drugič. Start in cilj dirke sta bila v Postojni. Trasa dirke je bila dolga 1.231,10 kilometrov. Premagati je bilo potrebno preko 14.000 višinskih metrov (vzponi, spusti). Celotna dirka je bila sestavljena iz 12 etap, na katerih so bile tudi postavljene merilne časovne kontrole. Cilj vsakega tekmovalca je bil v čim krajšem času prispeti od starta do cilja s čim manj postanki. Skratka ekstremno in ultramaratonsko. Da se je naš kolesarski junak sploh lahko spopadel s tako težko preizkušnjo, je moral začeti intenzivno trenirati in krepiti svoje telo in duha že pred šestimi meseci. Pri tem mu je zelo pomagal njegov osebni trener Zmago Horvat. Pri takšnem podvigu namreč ni dovolj le fizična, ampak predvsem psihična pripravljenost. Prav tako precej pripomore h končnemu uspehu tudi dobro pripravljeno kolo. Branko je "tako za trening" skoraj celotno progo letos v zgodnji pomladi že prevozil, saj je s svojo ekipo opravil štiri 300-kilometrskete etape. S tem je med drugim tudi do potankosti izpilil uigranost s svojo ekipo.

Branko Kovačič na veliki preizkušnji

Da ne omenjam krajših, okoli 200-kilometrskih izletov v solo izvedbi "za dobro jutro".

Torej, start dirke se je pričel 13. maja 2010 ob 20. uri v Postojni. Branko je s spremljevalno ekipo, v kateri so bili samo naši sodelavci, Zmago Horvat (vodja ekipe), Robi Bočnik, Robi Pihlar, Mišo Skerbinek in Danilo Flašker, prišel v Postojno že dan prej, saj je bila organizirana svečanost z žrebanjem startnih števil in gala večerja v Predjamskem gradu. V četrtek dopoldne je bil izveden tehnični pregled koles, spremljevalnih vozil in ekip. Na startu je bilo 64 prijavljenih udeležencev različnih narodnosti, od tega samo dve ženski. Startali so v dvominutnih zamikih, Branko je z dirko pričel kot četrti, in sicer ob 20.06. Želja našega kolesarja in ekipe je bila, da ta kolesarski ultramaraton mine brez večjih nevšečnosti in da bi izboljšal lanski rezultat. Vendar pa se je že po prvih obratih pedalov začela kazati moč narave, saj so se vremenske razmere slabšale iz ure v uro. Pa tudi napoved za naslednje dni ni obetala nič dobrega. Zmago, vodja

ekipe, tudi sam športnik in navajen reda, je skrbel za določanje taktike, postankov, oskrbo tekmovalca s pravilno prehrano in napitki, masažo mišic, preoblačenje tekmovalca, dajal mu je strateške napotke itd. Ostali štirje v ekipi so izmenjaje imeli vlogo voznikov v dveh spremljevalnih vozilih, navigatorjev (obveščanje o poteku poti po megafonu), kuharjev, pralcev, sušilcev perila in še bi se našlo kaj. Prvo spremljevalno vozilo (kombi) je ves čas vozilo tik za našim tekmovalcem. Povprečna hitrost tekmovalca je bila okoli 20 km/uro. Naj spomnim, proga je bila dolga 1.231 km, – malo v razmislek, kako težko je tri dni voziti za nekom (pa še prehiteti ga ne smeš). Tega ne zmore vsakdo – predvsem pri našem današnjem tempu in neučakčnosti. Vloga udeležencev v kombiju je bila torej pravilna vožnja po načrtani trasi in osvetljevanje ceste z reflektorjem v nočnem času. Drugo spremljevalno vozilo pa je bil avtodom, ki je vozil v malo večji oddaljenosti od prvega vozila oz. je čakal na vnaprej dogovorjenih postankih. Tam se je lahko naš Brane za kratek čas odpočil, okrepčal, preoblekel in malo pogrel. V

Spremljevalna ekipa

Čas našega zmagovalca: 2 dni 19 ur 6 min

avtodomu so vladale prave tropske razmere. Grelci so bili ves čas bili vklopljeni "na ful", saj so se v njem sušila premražena in premočena oblačila, v njem se je tudi kuhalo. Med vožnjo skozi domači kraj Šentilj se je ekipi kot moralna podpora pridružila tudi Branetova boljša polovica Marjetka. Naj omenim, da je dirka potekala v odprtem prometnem režimu brez spremstva policije in kakršnih koli cestnih zapor.

Potrebno je bilo upoštevati vse prometne predpise, skoraj tako, kot na vozniškem izpitu. Mobilne kontrole organizatorjev so bdele nad vsako najmanjšo kršitvijo predpisov. Vsaka napaka kolesarja, pa tudi spremljevalnega vozila (kot je npr. vožnja v rumeno ali rdečo luč na semaforju) se je kaznovala s časovnimi pribitki.

Dirka se je, kot rečeno, pričela v Postojni, potekala pa je okoli celotne Slovenije,

Premagovanje klanca

mimo krajev, kot so (če naštejem samo bolj znane): Ilirska Bistrica, Šmarje nad Koprom, Sečovelje, Izola, Koper, Črni Kal, Lipica, Nova Gorica, Idrija, Most na Soči, Bovec, vožnja po dolini Trente, vzpon na Vršič in spust na Gorenjsko, sledili so Kranjska Gora, Jesenice, Begunje, Kamnik, Šoštanj, Dravograd, Selnica ob Dravi, Zg. Kungota, Šentilj, Sladki Vrh, Moravske Toplice, Ljutomer, Ptuj, Šmarje pri Jelšah, Krško, Brežice, Novo mesto, Črnomelj, Kočevje, Cerknica in končno spet Postojna. Ob tem pisanju ugotavljam, da Slovenija vseeno ni tako majhna država na sončni strani Alp, še posebej, če jo podoživiš z "biciklom". Škoda, da naš Brane s svojo ekipo na tej zanimivi vožnji ni imel časa za ogled kakšne krajevnosti. Na progi se je dogajalo marsikaj, dež je padal neusmiljeno, na višjih predelih je padal celo ledeni dež, vetra pa naj sploh ne omenjam. Tudi kakšna anekdota bi se našla, a to naj ostane v ekipi.

Tekmovalce je na celotni progi bodrilo precej navijačev, tudi ponoči. Temperature so bile izredno nizke, kar je terjalo zelo visok davek pri tekmovalcih. Nekaj so jih neposredno s ceste odpeljali v bližnje bolnišnice, predvsem zaradi podhladitev in začetnih pljučnic, pa tudi padcev. Zato tudi ne preseneča podatek, da je odstopilo kar 37 vrhunsko pripravljenih tekmovalcev. To pomeni, da jih je na cilj prispelo le 27. Na tej 1.231 kilometrski odisejdi je Branko imel nekaj krajših počitkov. Enkrat je spal celo dve uri, štirikrat pa po dvajset minut. Več časa ni bilo, saj je bil časovni limit za zaključek dirk, ki so ga postavili organizatorji, v nedeljo ob 20. uri. Vmes je bilo treba opraviti tudi izredne servise kolesa, saj predvsem zavore niso vzdržale ekstremnih spustov. Ves potek tekme (za nas navdušence, ki smo raje v fotelju) trenutne lokacije tekmovalcev in ostale novice "s terena" se je dalo spremljati tudi na spletu. Na cilj je Branko prispel v nedeljo popoldan po 15. uri. Za celotno pot je tako porabil 2 dni, 19 ur in 6 minut in je zasedel 19. mesto. Pa saj ta podatek sploh ni več toliko pomemben ob dejstvu, da je bil cilj ob takšnih neugodnih pogojih sploh dosežen. Letos (kot tudi prejšnja leta) je zmagal najbolj znani ultramaratonec Jure Robič, ki je na cilju ves izčrpan izjavil, da je bila to njegova druga najhujša preizkušnja v življenju in da je večkrat pomislil na odstop. Vemo pa, da Jure kolesari tudi po Ameriki, kjer so vztrajnostne dirke dolge okoli 5.000 km.

Na ciljni slovesnosti so bile vsem uvrščenim tekmovalcem podeljene medalje. Po končanih ceremonijah je Branetu in ekipi preostalo le še to, da so polni vtisov iz Postojne odrinili domov. Celotna naloga, ki so si jo je ekipa zadala, je bila s srečnim prihodom domov uspešno zaključena.

Na koncu prispevka se naš vrli kolesar Branko Kovačič zahvaljuje sponzorjem in sodelavcem, ki so mu pomagali pri urešnitvi njegovih ciljev. Posebej se zahvaljuje matičnemu podjetju Elektro Maribor, ki mu je posodilo spremljevalno vozilo – kombi, ter našemu Športnemu društvu in sindikatu. Sama dirka in predvsem priprava nanjo sta bili namreč kar velik finančni zalogaj. Veliko sredstev pa je Brane vseeno moral vzeti kar "iz svojega žepa".

Vsi zaposleni našemu Branetu, kot ga radi kličemo, še enkrat čestitamo in mu želimo še veliko lepih trenutkov in uspehov na njegovem kolesu. Saj ne, da ne bi imel avta, ampak na kolesu se pač počuti najbolj svobodnega. Velika zahvala je namenjena tudi spremljevalni ekipi, ki je delo opravila brezhibno.

» Besedilo in fotografija: **Marjan Orešič**

Za uspešno sodelovanje – zahvala

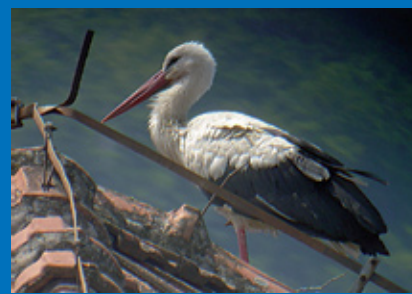

Območna enota Slovenska Bistrica je za svoje sodelovanje z Zavodom Republike Slovenije za varstvo narave prejela zahvalo za pomoč pri postavitvi podstavkov za bele štorke.

Zavod je preko svojega višjega naravovarstvenega svetovalca vzpostavil stik z našo enoto oziroma s službo za vzdrževanje z namenom, da nam ponudi svoje podstavke za gnezda bele štorke, ki jih je naročil izdelati po svojih načrtih in tipskih dimenzijah.

Ker smo že v preteklosti v lastni režiji pripravljali podstavke za gnezda, smo bili seveda takoj pripravljeni sprejeti sodelovanje, kar za nas pomeni manjši strošek na segmentu vzdrževanja, saj bi tako ali tako morali sami poskrbeti za nove podstavke na naših drogovi, kajti od nas širša javnost pričakuje, da ob skrbi za naše droge pač skrbimo tudi za nepredvidene priseljence na naše naprave.

Tako smo pod budnim očesom g. Dominika Bombeka na več mestih ob zamenjavi drogov zmontirali tudi podstavke za gnezda, ki jih je prispeval zavod. Ob montaži so bile podane še konstruktivne pripombe na izvedeni načrt in predlogi sprememb in izboljšav tipa podstavka na novih izdelkih. Predstavniki zavoda pa je tudi poskrbel za medijsko obveščenost o našem sodelovanju in v tedniku 7dni objavil reportažo o montaži podstavka na našem delovišču v Ločah pri Poljčanah. V njem je strokovnjak za štorke lepo opisal tako samo ptico kot njeno zgodovino

ter tudi gnezdišča bele štorke ter naše sodelovanje.

Del zapisa v tedniku, ki je najzanimivejši, povzemam: "Bele štorke si gnezdo ponavadi zgradijo na dimnikih, slemenih, veliko jih gnezdi na električnih drogovi. Štorljino gnezdo je okroglo, zgrajeno iz vej, v premeru meri tudi do 170 cm. Par gnezdo vsako leto dograjuje; najstarejša tehtajo tudi do 400 kg, a ob dežju se jim teža lahko še podvoji. Štorke si naredijo gnezda tudi na manj varnih mestih – na drogovi električnih napeljav ali na dotrajanih dimnikih, kar je lahko usodno za mladiče. Gnezda zaradi ekstremnih neurij, ki smo jim priča v zadnjih letih, hitreje razpadajo. Še posebej so nevarna tista, ki so brez podstavkov, in katerih veje in drugi gnezditilni material se dotikajo električnih žic; ob dežju so lahko pogubna za štorke. Da bi takšnih bilo čim manj, je Zavod RS za varstvo narave OE Maribor v letu 2009 pričel z akcijo Pomagajmo beli štorlji *Ciconia ciconia* z gnezditilnimi podstavki. V ta namen jih je dal izdelati devet. Podstavke so namestili delavci Elektra v Ločah, Ložnici in Šikolah, Stogovcih in v Kobiljem na Goričkem, jeseni pa bodo nameščeni še v Cigonci in Novakah."

Seveda smo si ob pomladnem zaključku akcije medsebojno obljubili, da bomo sodelovanje vzdrževali še naprej, se medsebojno obveščali o morebitnih novih gnezdiščih in ponovno jeseni, ko bo bela štorlja zapustila naše kraje, poskušali izvesti montaže še na drugih potrebnih lokacijah.

» Besedilo: **Dušan Kovačič**

16. letne igre elektrodistribucijskih podjetij Slovenije letos v Novi Gorici

Pred nami so letne igre elektrodistribucijskih podjetij Slovenije, ki se bodo 12. junija odvijale na športnih tekmovališčih v Novi Gorici in bližnji okolici. Letos je organizacija iger zaupana podjetju Elektro Primorska, ki slovi po odlični izvedbi tako športnega kakor tudi zabavnega dela prireditve. Tudi tokrat si bodo vsi tekmovalci, ki bodo zastopali naše podjetje, prizadevali za skupno 1. mesto in s tem za osvojitve prehodnega pokala v trajno last. Tudi letos bomo tekmovali v naslednjih disciplinah:

Otvoritev iger EDS je ob 8.30, prvi bodo začeli tekmovalci v krosu in kegljanju ob 9. uri.

Vse ostale informacije v zvezi z igrami EDS, treningi, preglednimi tekmami so na voljo na intranetni strani Elektra Maribor v zavihku Športno društvo, kjer so na voljo tudi razne objave, sezname vodij ekip, poverjeniki in ostalo.

Kolesarjenje ženske	Kolesarjenje moški
Tenis ženske	Tenis moški
Namizni tenis ženske	Namizni tenis moški
Streljanje ženske	Streljanje moški
Keglanje ženske	Keglanje moški
Odbojka ženske	Odbojka moški
Kros ženske	Kros moški
 ELEKTRO MARIBOR Energija zame!	
	Mali nogomet
	Balinanje
	Šah
	Košarka
Plezanje na drog	

» Besedilo: **Karin Zagornik**

Razgovori z upravo

Razgovori z upravo bodo potekali, kot že ustaljeno, vsak 2. ponedeljek v mesecu, med 16.00 in 17.30. Za razgovor je potrebna le predhodna najava v tajništvo uprave na telefonsko številko 111.

Razgovori bodo:

14. junija 2010,

12. julija 2010.

» Besedilo: **uredništvo Infotoka**

Nagrajeni prispevki za Infotok

V vsaki številki Infotoka nagradimo izbrane prispevke, ki jih pripravite zaposleni. Vsak lahko pripomore k pestrejši vsebini našega glasila. Zato sodelujte in morda boste prav vi nagrajeni.

Naredite intervju s svojim sodelavcem, napišite kaj o dejavnostih v prostem času, vaših konjičkih ali dokumentirajte svoj delovni dan. Pri tem ne pozabite, da vam pri pisanju uredniški odbor z veseljem pomaga.

Vas zanima, kdo so tokratni nagrajenci za prispevek v Infotoku? Preberite, kaj so napisali, in pogledajte njihove fotografije.

Tokratni nagrajenci so:

Andrej Babenko

Jože Šamperl

Darja Lapov

Rojstni dnevi

Maja svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Kocijančič Lidija, Lorber Vladimir, Gaál Arpad, Kaube Peter, Visočnik Konrad, Ploj Andreja, Jus Matej, Horvat Boris, Žerjav Zdenka, Topolnik Simon, Markež Marjan, Tigeli Franc, Nemec Darko, Rajter Alenka, Horvat Jožef, Supanič Simon, Vukajlović Dušanka, Bencak Tomaž, Reich Franc, Wargazon Ljubo, Kovačič Simon, Murko Stanislav, Pristovnik Jure, Rauh Franjo, Marko Matjaž, Šarman Martin, Veršič Zdenka, Lorenčič Mateja, Miklavič Marija, Grabar Boštjan, Roudi Sebastijan, Grabar Goran, Kosi Milan, Prajndl Danijel, Goričan Boris, Ulbin Andreja, Gredln Marjana, Erjavec Erih, Petrovič Alojz, Zagomilšek Karin, Lorgner Boris, Donko Srečko, Urlaub Milica, Kodrič Drago, Bauman Branko, Vaš Dragica, Žunec David, Fras Iztok, Šef Boris, Matjašec Danilo, Sekirnik Bogdan, Bočnik Robert, Horvat Zmago, Ernecl Ivan, Žnidaršič Irena Marta, Degen Milan, Gošnik Aleksander, Majerič Miran, Klep Boris, Črešnar Matej, Škvorc Andrej, Škerlak Mario, Unuk Boris, Bunderla Franc, Rebernak Suzana, Polanec Dušan, Praprotnik Andrej, Šabeder Slavica, Domanjko Alojz, Veren Peter, Kselman Andrej, Bračko Zvonko, Regvart Luka, Košič Drago, Greif Sebastijan, Grušovnik Bogdan.

Junija svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Korošak Majda, Štabuc Danica, Kolarič Uroš, Kocbek Miljutin, Bratinščak Boštjan, Berghaus Majnik Damjan, Gril Majda, Kovačič Igor, Štumpf Slavko, Topolič Igor, Prah Vladimir, Perc Tanja, Zemljič Dejan, Krebs Anton, Muršec Dušan, Pravdič Vlasta, Sinic Milan, Peterčič Vlado, Krajnc Alojz, Debeljak Bojan, Vaupotič Franc, Dotto Flavio, Šišernik Matjaž, Berlak Brigita, Ketiš Alojz, Repac Justina, Malek Matej, Đuran Miran, Gojčič Bogoslav, Meničanin Branko, Poredoš Damjan, Kolarič Branko, Vrtič Drago, Behin Boštjan, Grajfoner Edita, Lamut Bojan, Mar Vekoslav, Duh Slavica, Peterka Miran, Bezjak Luka, Rottner Zvonko, Kokol Peter, Koprivnik Franc, Žnidar Aleš, Lešnik Alojz, Romih Boris, Vogrinec Marta, Weingerl Dean, Brvar Marko, Veršič Bojan, Kopina Nataša, Vidner Alojz, Kosi Stanislav, Matijašič Hilda, Tadina Matej, Šešerko Ivan, Ramšak Darko, Bauer Ludvik, Ornik Vili.

Čestitamo!

Uprava

» Fotografija: **Bostjan Rous**

Uredniški odbor: **Marko Bračič, Boštjan Grabar, David Gril, Jana Jurše Škorc, Peter Kaube, Lidija Kocijančič, Bernardka Kos, Aleš Damjanovič, Marjan Orešič, Matjaž Marko, Miro Pečovnik, Iztok Petrovič, Franci Prelog, Miroslav Prešern, Lara Radonjič, Milena Rajh, Darinka Renko, Boštjan Rous, Jurij Tretjak, Karin Zagomilšek** (odgovorna urednica)

Produkcija: **Kraft&Werk**
Oblikovna zasnova: **Kraft&Werk**
Naklada: **1550 izvodov**
Tisk: **Versana**
Natisnjeno: **junij 2010**
Letnik IX, številka 37

ELEKTRO MARIBOR d.d.